

การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของนักเรียน

ขอสมทบกลาง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาโท

ของ

สุวรรณา อร่ามเมฆาพงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต

10 มิถุนายน 2519

การศึกษานันทาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของนักเรียน

บทคัดย่อ
ของ
สุวรรณา อร่ามเมฆาพงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
10 มิถุนายน 2519

การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช
ในทัศนะของนักเรียน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ บทบาทของนักเรียน
ที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ความเหมาะสมของระเบียบการแต่งกายและระเบียบความประพฤติของ
นักเรียน การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน
โดยเปรียบเทียบความเห็นของนักเรียน แยกตาม เพศ ชนิดโรงเรียน ระดับชั้นเรียน และสังกัด
โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 500 คน ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 16 โรง
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามความเห็นของนักเรียน จำนวน 82 ข้อ
ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายและหญิง ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 3 ในโรงเรียน
หญิง โรงเรียนชาย และโรงเรียนสหศึกษา ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็น
เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียนแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของนักเรียน
ในเรื่องระเบียบการแต่งกายและระเบียบความประพฤติของนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนชายและหญิง
ที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 ในโรงเรียนหญิง โรงเรียนชาย และโรงเรียน
สหศึกษา ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นแตกต่างกัน สำหรับในด้านการลงโทษ
นักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียนนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 โรงเรียนราษฎร์
และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นแตกต่างกัน และนักเรียนโรงเรียนหญิงมีความเห็นแตกต่างจาก
นักเรียนในโรงเรียนชายและสหศึกษา ในด้านความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนนั้น นักเรียนชาย
และหญิง ทุกระดับชั้นเรียน ในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นแตกต่างกัน
และนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษามีความเห็นแตกต่างจากนักเรียนในโรงเรียนหญิงและชาย.

A STUDY OF DISCIPLINARY PROBLEMS OF LOWER SECONDARY SCHOOL
STUDENTS IN NAKORNSRITHUMARAJ AS VIEWED BY STUDENTS

ABSTRACT

BY

SUWANNA ARAMMAETHAPONGSA

Presented in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education Degree
Srinakharinwirot University

June 10, 1976

A Study of Disciplinary Problems of Lower Secondary School Students in Nakornsrihumaraj as Viewed by Students.

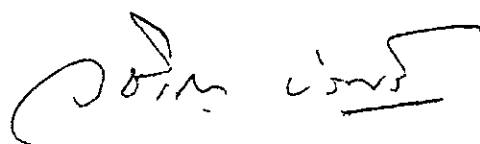
The main purposes of this study were to investigate students' views on the student's roles in school rules and regulations, the practicality of the rules and regulations concerning student uniform and student conducts, the punishment of misbehaved students and the disciplinary problems of the students; and to compare the differences of those views by using category of schools, sex, type of schools, and class level as independent variables. A sample of 500 students was randomly selected from students of 16 lower secondary schools in Nakornsrihumaraj. A set of questionnaire of 82 items comprising of 5 parts was sent to each student to collect the data.

The study revealed the following findings :

The views on the student's roles in school rules and regulations of boys and girls who studied both in private and public schools, in Mathayom Suksa 2 and 3, in all types of school — girl, boy, and coeducational were significantly different. Students of both sexes in private and public schools who studied in Mathayom Suksa 1, 2 and 3 at girl schools, boy schools and coeducational schools expressed different views on the student uniform and student conduct rules and regulations. Different views on the punishment of misbehaved students were found among students in Mathayom Suksa 1 and 2 of both private and public schools,

and students in girl schools had different views from students in boy schools and coeducational schools in this matter. There were significant differences among the views on the disciplinary problems of students who were of different sex, class level and category of schools and the students in coeducational schools also expressed different opinions from those in girl schools and boy schools.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

ศาสตราจารย์ ดร. จิตต์วดี

ประธาน

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี และอาจารย์ทองหล่อ วิภาวิน ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณอาจารย์ใหญ่ คณะครู และนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนเข็ญใหญ่ โรงเรียนทุ่งสง โรงเรียนรอนพิบูลย์ โรงเรียนสตรีปากพนัง โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช โรงเรียนมัธยมวิวิธศิลป์ โรงเรียนอามาศพิทยาสรรพ์ โรงเรียนอุบลวิทยา โรงเรียนจรัสพิชากร โรงเรียนนครวิทยา โรงเรียนครุฑวิทยา โรงเรียนสุวรรณศิลป์วิทยา โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา และโรงเรียนคณาสัยวิทยา ที่กรุณาอ่านวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณทิพาพร เลิศพัฒน์พงศ์ คุณวรรณ โมราศิลป์ ที่ให้ความสะดวกในเรื่องที่พัก ขอขอบคุณ คุณทวีป ปรีชา คุณศุภวดี ชูวงศ์ และคุณอุกร จันทรสร้าง ที่มีส่วนช่วยเหลืออย่างมากในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคนที่ช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี.

สุวรรณา อร่ามเมธาพงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า	
1		บทนำ
	1	ภูมิหลัง
	4	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
	4	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า
	4	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า
	5	คานิยามศัพท์เฉพาะ
2		เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
	7	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
	16	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า
3		วิธีดำเนินการ
	17	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
	19	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
	28	การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
	28	การจัดกระทำกับข้อมูล
	28	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
4		ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	32	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
	33	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

5	การวิจัยโดยสังเขป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	ความมุ่งหมาย	67
	กลุ่มตัวอย่าง	67
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	68
	การวิเคราะห์ข้อมูล	68
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
	อภิปรายผล	73
	ข้อเสนอแนะ	79
	บรรณานุกรม	82
	ภาคผนวก	88

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน และเพศ	18
2	แสดงค่านัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักเรียน ที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์	34
3	แสดงค่านัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง	35
4	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น ของนักเรียน เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน	36
5	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน จำแนกตาม ชนิดโรงเรียน	37
6	แสดงค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น ของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน	38
7	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน	39
8	แสดงค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น ของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน	40

9	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน	41
10	แสดงค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของ ความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบ โรงเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน	42
11	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน	43
12	แสดงค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น ของนักเรียน เกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน	44
13	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน	45
14	แสดงค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น ของนักเรียน เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	46
15	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	47
16	แสดงค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น ของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	48

17	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่ จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	49
18	แสดงค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น ของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	50
19	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่ จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	51
20	แสดงค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น ของนักเรียน เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	52
21	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่ จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	53
22	แสดงค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น ของนักเรียน เกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	54
23	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่ จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน	55
24	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย บทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน โดยเรียงอันดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด	57
25	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน โดยเรียงอันดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด	59

26	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความประพฤติของนักเรียน โดยเรียงอันดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด	61
27	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิด ระเบียบโรงเรียน โดยเรียงอันดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด	63
28	แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน โดยเรียงอันดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด	65
29	แสดงคำอ่านจําแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน	ภาคผนวก ก.
30	แสดงคำอ่านจําแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน	ภาคผนวก ก.
31	แสดงคำอ่านจําแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับระดับความประพฤติของนักเรียน	ภาคผนวก ก.
32	แสดงคำอ่านจําแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน	ภาคผนวก ก.
33	แสดงคำอ่านจําแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน	ภาคผนวก ก.

11/11/19

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

สังคมทุกระดับจำเป็นต้องมีระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นแนวยึดถือปฏิบัติของบุคคลในสังคม ทั้งนี้เพราะระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นหลักประกันความสุขของสังคม ถ้าบุคคลในสังคมยึดถือปฏิบัติตาม แต่ถ้าหากบุคคลในสังคมพากันละเมิดระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับของสังคมแล้ว สังคมนั้น ๆ ย่อมประสบกับความวุ่นวาย ไม่มีความมั่นคงเกิดความอ่อนแอในการที่จะรักษาและสร้างความก้าวหน้าของสังคมให้ดีขึ้น (คึกฤทธิ์ ปราโมช, 2519 : 10)

โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมจึงต้องกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ขึ้นเพื่อให้เด็กปฏิบัติตาม หลักสำคัญในการสร้างระเบียบสมัยก่อนนั้น โรงเรียนเป็นฝ่ายกำหนดระเบียบข้อควรปฏิบัติ เด็กเป็นเพียงผู้ฟังและปฏิบัติตามเท่านั้น แต่ขณะนี้สภาพการณ์เป็นไปในทางตรงกันข้าม เด็กมิได้เชื่อและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ใหญ่เสมอไป เด็กจำนวนมากขึ้นที่ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน เช่น หนีโรงเรียน ไขนัยยา ตัดยาเสพติด มั่วสุมเรื่องเพศ พกอาวุธ ยกพวกตีกัน เป็นต้น ซึ่งบรรดาครูอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงมองเห็นถึงความสำคัญของเรื่องนี้ จึงได้พยายามแก้ไขปัญหานี้โดยให้บรรดากรมกองและสถานศึกษากวักขันความประพฤติของเด็ก ยิ่งไปกว่านั้นยังมีการจัดตั้งคณะกรรมการควบคุมมรรยาทของเด็กขึ้น เพื่อดำเนินการทั้งในด้านการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขเกี่ยวกับความประพฤติของเด็กทั้งในและนอกสถานศึกษา และจัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระเบียบให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยของเด็กมีในทุกระดับชั้นเรียน ผู้วิจัยเลือกศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะเห็นว่าเด็กกำลังอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่สำคัญยิ่ง ดังที่ ฮอล (Hall อ้างจาก นาฏเจลิยา สุมวงศ์, 2508 : 22) กล่าวถึงเด็กวัยรุ่นว่าเป็นวัยพายุบุแคม มีอารมณ์วู่วาม เจ้าคิดเจ้าแค้น คติสินใจรวดเร็วและรุนแรง การแสดงออกโดยทั่วไปของเด็กวัยนี้มักมีอะไรที่ผิดแปลกไปจากเด็กเล็ก เป็นต้นว่า ชอบแต่งตัวและคตินิยมทรงแปลก ๆ พูดยาเสพติด ทัศนคติ วัยรุ่นเป็นวัยแห่งปัญหาและการปรับตัว ธรรมชาติของเด็กวัยนี้ชอบเข้าหมู่เข้าพวก ไม่ชอบการบังคับ คีร์น จึงทำให้หาหนทางฝ่าฝืนระเบียบครอบครัวที่มีเด็กวัยรุ่นเป็นสมาชิกมักมีปัญหารื่องการปกครอง ความไม่เข้าใจกันระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ (ชัยนาถ นาคนุปา, 2515 : 325) เด็กคิดว่าผู้ใหญ่เข้มงวดเกินไป ไม่ให้สิทธิเสรีภาพ ผู้ใหญ่คิดว่าเด็กคีร์นไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดให้ สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งกันยิ่งขึ้น ควรจะมีการประสานความคิดของทั้งสองฝ่ายเข้าด้วยกัน เด็กควรยอมรับฟังเหตุผลของผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ควรยอมรับฟังความคิดเห็นของเด็ก และยอมรับว่าโลกของเด็กแตกต่างกับโลกของผู้ใหญ่ "การบังคับให้เด็กประพฤติอยู่ในกรอบวินัยอย่างเคร่งครัด เป็นสิ่งที่สร้างความขมขื่นให้แก่เด็ก บุคลิกภาพที่จะพัฒนาในระยะต่อมาย่อมขาดความสมบูรณ์" (เกโจ สวานนท์, 2507 : 5)

เด็กมีส่วนเกี่ยวข้องกับระเบียบในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติตามระเบียบ ครูเป็นผู้ทำหน้าที่รักษาระเบียบในโรงเรียน ซึ่งควบคุมให้เด็กปฏิบัติตามระเบียบโดยอาศัยการลงโทษ ถ้าไม่มีการลงโทษก็ไม่มีการปฏิบัติตามระเบียบอย่างจริงจัง (สุกิจ เหล่าสุนทร, 2517 : 42 - 43) แต่จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการมีระเบียบไม่ได้อยู่ที่การให้เด็กได้รับโทษตามความผิดของตน หากจะมุ่งในทางค้ำประกันปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ดีขึ้น การรักษาระเบียบนั้นนอกจากใช้วิธีการลงโทษแล้วยังมีอีกวิธีหนึ่ง คือการให้คำปรึกษา ผู้แนะแนวจะค้นหาสาเหตุว่าทำไมเด็กจึงฝ่าฝืนระเบียบ กระบวนการให้คำปรึกษานี้เป็นกระบวนการป้องกันแก้ไขปัญหาของเด็กในชั้นต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งค้ำประกันระเบียบวินัยและยังช่วยเสริมสร้างให้เด็กแต่ละคนได้รู้จักตนเอง วิลเลียมสัน (Williamson, 1955 : 74 - 79) กล่าวว่าผู้แนะแนวมิหน้าที่เกี่ยวข้องกับวินัย 3 ประการคือ

1. การให้คำปรึกษาเพื่อช่วยให้ผู้กระทำผิดได้แก้ไขปรับปรุงตนเอง
2. การให้คำปรึกษาเพื่อช่วยให้เด็กมีวินัยในตนเอง
3. การให้คำปรึกษาเพื่อช่วยให้เด็กรับรู้และยอมรับอำนาจของบุคคลอื่น ความ

(Kamm, 1955 : 524 - 525) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาทางวินัย (Disciplinary Counseling) ว่า เป็นการให้คำปรึกษาเพื่อลดสาเหตุแห่งการกระทำผิด การให้คำปรึกษาจึงเป็นวิธีการอันสำคัญในการที่จะลดปัญหาทางวินัยได้เป็นอย่างดี

การกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ควรกระทำด้วยความเข้าใจในธรรมชาติของเด็ก (นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคณะ, 2515 : 155 - 157) โรงเรียนจะต้องสร้างระเบียบตามหลักพัฒนาการของเด็ก เด็กสามารถปฏิบัติตามได้ (ทวี ห่อแก้ว และคณะ, 2515 : 68 - 69) ยิ่งกว่านั้น กาญจนา หาสิตะพันธ์ (กาญจนา หาสิตะพันธ์, 2510 : 193) ได้กล่าวว่า กฎที่เด็กได้มีส่วนเสนอขึ้นมาเอง อภิปรายและเห็นชอบแล้ว จะเป็นสิ่งที่เด็กพร้อมที่จะปฏิบัติตาม และไม่คอยฝ่าฝืน เพราะถ้าฝ่าฝืน หมายถึง การไม่เคารพต่อมติของเพื่อน ๆ และไม่เคารพตนเอง ทั้งนี้การให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบเป็นหนทางหนึ่งที่สามารถช่วยให้ปัญหาดังกล่าวลดลง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในทัศนะของนักเรียน เพื่อทราบถึงความเห็นของนักเรียนที่มีต่อระเบียบที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบัน บทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้บริหารการศึกษาในระดับสูงอาจนำผลการศึกษาไปประกอบการพิจารณาแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระเบียบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสม ยิ่งกว่านั้นครูและผู้นำนวจะจะได้เข้าใจและมองเห็นสภาพปัญหาทางวินัยได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

ความหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบันในด้าน
 - ก. ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน
 - ข. ระเบียบความประพฤติของนักเรียน
3. เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน
4. เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนที่มีต่อความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษาอาจนำมาประกอบการพิจารณาแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระเบียบโรงเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาค้นหาข้อบกพร่อง
3. เพื่อใช้ประกอบการแนะแนวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้วิธีการให้คำปรึกษาแทนการลงโทษ

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาในครั้งนี้กระทำกับนักเรียนที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ปีที่ 1, ปีที่ 2 และปีที่ 3) ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2518 จำนวน 16 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 500 คน นักเรียนชาย 240 คน นักเรียนหญิง 260 คน

2. การศึกษาในครั้งนี้จะกระทำในขอบเขตที่วางไว้ในความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ตัวแปรอื่น ๆ ที่มีได้กล่าวไว้ไม่อยู่ในขอบข่ายที่จะศึกษา

3. ตัวแปรที่จะศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

3.1 ตัวแปรอิสระ

- สังกัดโรงเรียน
- เพศ
- ชนิดโรงเรียน
- ระดับชั้นเรียน

3.2 ตัวแปรตาม

- บทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน
- ความเหมาะสมของระเบียบโรงเรียน
- การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน
- ความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ระเบียบ หมายถึง ข้อบังคับของโรงเรียนที่ว่าด้วยการแต่งกาย ควบคุมประพฤติ และการลงโทษนักเรียน

วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามระเบียบโรงเรียน

➤ บทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน หมายถึง การรู้และเข้าใจ การมีส่วนร่วม และเห็นความสำคัญของระเบียบโรงเรียน

ความเหมาะสมของระเบียบ หมายถึง ความเห็นของนักเรียนที่เห็นว่าระเบียบนั้น ๆ เหมาะสม

ความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนไม่ประพฤติตาม
ระเบียบโรงเรียนหรือฝ่าฝืนระเบียบโรงเรียน

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ปีที่ 1, ปีที่ 2
และปีที่ 3) ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จังหวัดนครราชสีมา

ปีการศึกษา 2518 จำนวน 16 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 500 คน

สังกัดโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

ชนิดโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนหญิง โรงเรียนชาย และสหศึกษา

ระดับชั้นเรียน ในที่นี้หมายถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, ปีที่ 2 และปีที่ 3

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

✍ ในเรื่องเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการกำหนดระเบียบนั้น ชำรง บัวศรี (ชำรง บัวศรี, 2506 : 137 - 162) ได้กล่าวไว้ว่า

1. ต้องมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ในการสร้างเสริมพัฒนาการและบุคลิกภาพของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

2. ต้องไม่ขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณี กฎหมายบ้านเมืองและระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ

3. ต้องส่งเสริมให้ผู้บริหาร คือครูใหญ่ปฏิบัติงานได้สะดวกและมีผลดียิ่งขึ้น

4. ต้องไม่บั่นทอนประสิทธิภาพในการทำงานของครู ต้องส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูในด้านการสอน การปกครองและอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

5. ต้องไม่บั่นทอนเสรีภาพของผู้ที่เกี่ยวข้อง

6. ต้องไม่ก่อให้เกิดการแตกร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน

7. ต้องเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยการร่วมรู้ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

8. ต้องไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์หรือเพื่อการตัดสินใจของผู้ใดคนหนึ่งเฉพาะ

9. ต้องเป็นสิ่งที่มุ่งสร้างหรือป้องกันมากกว่าการแก้ไข

10. ต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้

✍ ข้อคิดเห็นดังกล่าวนี้สอดคล้องกับความคิดของ ทวี ท่อแก้ว และคณะ (ทวี -ท่อแก้ว และคณะ, 2515 : 68 - 69) ซึ่งกล่าวไว้ว่า โรงเรียนจะต้องมีระเบียบวินัยตามหลักพัฒนาการของเด็ก เด็กสามารถปฏิบัติตามได้และเป็นประโยชน์จริง ๆ ซึ่ง เกโจ สอนานนท์ (เกโจ สอนานนท์, 2507 : 5 - 10) ได้กล่าวย้ำถึงลักษณะของวินัยที่ดีไว้ดังนี้คือ

1. จะต้องมีมากข้อหุยมหิมนจนเกินไป เฉพาะแค่ส่วนที่สำคัญ ๆ เท่านั้น
ที่วาง เป็นกฎ
2. กฎแต่ละข้อที่วางขึ้นจะต้องมีเหตุผลผลดีและควรคำนึงถึงลักษณะธรรมชาติของ เด็กด้วย
3. ระเบียบข้อบังคับจะต้องใช้กว้าง ๆ เข้าใจได้ทั่วไป ภาษาง่ายชัดไม่มีลักษณะ
สองแง่สองมุม
4. ควรมีข้อลงโทษผู้ฝ่าฝืนอย่างมีเหตุผลผลและจะต้องให้ผู้รับโทษได้เข้าใจถึง
ความประพฤติของตนเอง

นอกจากนี้เชเวียคอฟ (Sheviakov, 1955 : 4) ยังได้เสนอแนะลักษณะของ
วินัยที่ดีไว้ดังนี้

1. วินัยซึ่งอยู่บนรากฐานของการเสียสละเพื่อมนุษยธรรม เช่น มีอิสระภาพ
ความยุติธรรม และความเสมอภาคในหมู่ของทุกคน
2. วินัยซึ่งยอมรับนับถือความมีศักดิ์และสิทธิ์ของทุกคน
3. วินัยซึ่งเกิดขึ้นจากความเห็นชอบของตน
4. วินัยซึ่งส่งเสริมให้เด็กมีลักษณะเป็นผู้นำ ผู้นำในที่นี้มิได้หมายถึงผู้มีอำนาจ แต่
เป็นผู้พร้อมที่จะบริการและปฏิบัติงานร่วมกับหมู่คณะได้เป็นอย่างดี
5. วินัยซึ่งกำหนดขึ้นมาจากความเข้าใจว่าต้องทำหรือไม่ทำสิ่งนั้นเพราะอะไรมากกว่า
วินัยซึ่งเป็นไปตามคำสั่ง

✕ ความคิดเห็นเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการกำหนดระเบียบข้อบังคับนั้นควรให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
ได้มีส่วนร่วม เด็กควรมีส่วนร่วมด้วยเป็นอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติตามระเบียบ ซึ่งจะช่วยให้
เด็กได้เข้าใจจุดหมายและเห็นความสำคัญของระเบียบทุกข้อที่กำหนดขึ้น เด็กจะปฏิบัติตาม
ระเบียบเพราะเห็นดีเห็นงามด้วยตัวเองมิใช่เพราะอำนาจภายนอกบังคับ อย่างไรก็ตามมีโรงเรียน
จำนวนมากที่ไม่ให้โอกาสนักเรียนได้มีส่วนร่วม ซึ่ง ปิคาค (Sedard, 1964 : 288)

ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเขียนนโยบายทางวินัยของโรงเรียนมัธยมในรัฐแคลิฟอร์เนีย จุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อสำรวจเกี่ยวกับการเขียนนโยบายทางวินัย วิเคราะห์การเขียนนโยบายทางวินัย ตลอดจนสร้างหลักเกณฑ์การเขียนนโยบายทางวินัยขึ้น ปรากฏผลการศึกษาทั้งนี้คือ โรงเรียนจำนวนมากเขียนนโยบายทางวินัยให้เป็นไปตามความต้องการของผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนานโยบายทางวินัย นโยบายทางวินัยที่เขียนไว้ประกอบด้วยรายละเอียดตามลำดับดังนี้คือ ปรัชญาการรักษาวินัย ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายที่จะมีต่อวินัย พฤติกรรมต่าง ๆ ที่วินัยจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง การดำเนินการทางวินัยและบทบัญญัติที่เกี่ยวกับทางด้านการศึกษาและการบริหาร นอกจากนี้ยังช่วยให้เด็ก ครู และพ่อแม่ ได้เข้าใจนโยบายทางวินัย โดยให้หนังสือคู่มือวินัยเป็นสิ่งสำคัญ และปัญหาทางวินัยเด่น ๆ ที่รายงานมาคือ การสูบบุหรี่ เด็กหนีโรงเรียน ประพฤติผิดในชั้นเรียน ดิคุยาเสพยาเสพติดและลักขโมย

ปัญหาความประพฤติดีของเด็กหรือเยาวชนในสมัยนี้เป็นไปอย่างรุนแรงและกว้างขวาง กระทรวงศึกษาธิการ สนใจอยากทราบว่าเยาวชนสมัยก่อนหรือปัจจุบันดีกว่ากัน จึงมอบให้กองวิจัยดำเนินงานหนึ่งเสี่ยงประชาชน ตั้งแต่เดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ 2510 โดยทำแบบสอบถามส่งไปยังข้าราชการทุกจังหวัด ทุกอำเภอ ครูโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาล ผู้จัดการโรงแรม ผู้จัดการบริษัทรถโดยสาร เจ้าของโรงงาน ข้าราชการบ้านญาติ และคหบดี (กองเผยแพร่การศึกษา, 2510 : 17 - 19) ผลการสำรวจปรากฏว่ามีผู้ให้ความคิดเห็นว่าเด็กปัจจุบันดีกว่ามี 14 ข้อ เด็กก่อนดีกว่ารุ่นปัจจุบันมี 18 ข้อ สรุปได้ว่าเด็กในปัจจุบันดีกว่าเด็กสมัยก่อนในด้านความรู้รอบตัว ด้านการรักษาสุขภาพอนามัย ด้านการติดต่อและเข้าสังคม แต่โดยกว่าเด็กวัยรุ่นสมัยก่อนในด้านศีลธรรมและวัฒนธรรม มานะ วีระพินุสย์ และคณะ (มานะ วีระพินุสย์ และคณะ, 2514 : 3) ได้ศึกษาต่อไปอีกว่า ทำไมเด็กวัยรุ่นจึงชอบก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ โดยทำการวิจัยเรื่อง สาเหตุแห่งความผิด กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 โรงเรียน

ในเขตพระนคร - ธนบุรี ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้คือ เหตุผลที่ชอบปล่อยชายเสียไว้
นอกกางเกงเพราะเห็นว่าโก้ สะทกสบาย คำตอบที่รองลงมาคือ ทำไปตามรสนิยม
ทำไปโดยไม่คิดว่าเป็นเรื่องเสียหาย กลัวเพื่อนจะว่าตัวเขยไม่ทันสมัย เข้าหมู่เข้าพวกไม่ได้
 เหตุผลของการไว้ผมยาวเพราะว่าถ้าไว้ผมสั้นแล้วรู้สึกอายเป็นคนไม่ทันสมัย เหตุผลที่หนีเรียน
 เพราะว่าเรียนไม่รู้เรื่อง กลัวใช้อารมณ์ในการสอน กลัวครูทำโทษและเกลียดคร่ำั้น เหตุผล
 ที่สูบบุหรี่เพราะว่า สบาย ๆ ทำให้คิด สบายเพื่อเข้าสังคม เห็นว่าโก้และสูบบุหรี่เพราะถูกเพื่อน
 ชักจูง และเหตุผลสำคัญของการยกพวกตีกันเพราะว่าถูกทำร้ายก่อน เพื่อนฝูงชักจูง รักพวก
 รักโรงเรียน ตลอดจนต้องการเอาชนะ เหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เน้นให้เห็นว่าเด็กวัยนี้
 ประพฤติฝ่าฝืนระเบียบเพราะมีลักษณะที่เด่น ๆ คือ ความอยากั่ง ความอยากถือ
ความอยากทดลอง และความรักพวกพ้อง

ผลการวิจัยของ อีตัน และคณะ (Eaton and others, 1956 : 350 - 357)
 ชี้ให้เห็นว่า - เด็กที่กำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษา มีการฝ่าฝืนกฎข้อบังคับมากกว่าในระดับอื่น ๆ
 จากการสัมภาษณ์ครูจำนวน 30 คน ที่สอนในโรงเรียนที่เปิดเรียนในภาคฤดูร้อน ค.ศ. 1954
 ผลปรากฏว่า การฝ่าฝืนกฎข้อบังคับของโรงเรียนและความประพฤติที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม
 เป็นปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นแก่เด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 60 ของปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นภายใน
 โรงเรียน ถ้าแบ่งตามชั้นแล้วได้ดังนี้คือ

1. ในชั้น 1 - 6 มีการฝ่าฝืนกฎข้อบังคับและความประพฤติที่ขัดต่อศีลธรรม
 ร้อยละ 73
2. ในชั้น 7 - 9 มีการฝ่าฝืนกฎข้อบังคับและความประพฤติที่ขัดต่อศีลธรรม
 ร้อยละ 77
3. ในชั้น 10 - 12 มีการฝ่าฝืนกฎข้อบังคับและความประพฤติที่ขัดต่อศีลธรรม
 ร้อยละ 28

พณีส หันนาคินทร์ (พณีส หันนาคินทร์, 2513 : 211 - 212) ได้เสนอแนะวิธีการที่ครูจะดำเนินการแก้ไขความผิดทางวินัยดังต่อไปนี้

1. การลงโทษให้เจ็บกาย (Corporal Punishment) มีผู้ไม่เห็นด้วยเป็นอันมาก โดยอ้างว่าเป็นการทำลายน้ำใจเด็ก ทำให้เด็กอยู่ในโลกแห่งความกลัว เป็นการแสดงว่าผู้ใหญ่ใช้อำนาจข่มขู่เด็ก ปกติการลงโทษให้เจ็บกายเป็นวิธีการสุดท้ายที่ครูใช้หลังจากได้ใช้วิธีการอื่น ๆ ไม่ได้ผลแล้ว

2. การลงโทษโดยการกักขัง (Detention) จะไม่ได้ผลถ้าครูไม่ควบคุม

3. การใช้ค่าเสียหาย (Restitution) ถือหลักว่านักเรียนทำอะไรโดยเจตนาหรือความรู้เท่าไม่ถึงการก็ความ ควรจะชดเชยค่าเสียหายเป็นการตอบแทน

4. การให้สังคมลงโทษ (Social Disapproval) คือการทำให้บุคคลที่กระทำความผิดนั้นไม่เป็นที่ยอมรับนับถือในสังคม

5. การขู่และการทำให้ต่ำอาย (Threats & Humiliation)

6. โทษการพักการเรียนและการไล่ออก (Suspension & Expulsion) การไล่ออกเป็นคำพิพากษาขั้นสูงสุดที่โรงเรียนจะพึงให้แก่การประพฤติผิดวินัยของนักเรียน

นำทรัพย์ จันทรหอม (นำทรัพย์ จันทรหอม, 2505 : 59) ตระหนักถึงความสำคัญของการลงโทษและการให้รางวัลเป็นอย่างยิ่ง ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหวังของนักเรียนต่อครูในเรื่องการลงโทษและการให้รางวัล โดยทำการศึกษาจากนักเรียนที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่า การให้รางวัลที่เด็กชอบมากที่สุดคือ การชมเชย การสัญญาว่าจะให้รางวัล การให้สิทธิพิเศษ การให้รางวัลและไม่สนใจ ตามลำดับ ส่วนการลงโทษที่เด็กชอบมากที่สุดคือ การตักเตือน การลงโทษ การดู การตักเตือน และไม่สนใจตามลำดับ นอกจากนั้นแล้ว ชูชีพ อ่อนโคกสูง (ชูชีพ อ่อนโคกสูง, 2516 : 15) ยังได้กล่าวถึง การลงโทษว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความกลัวและความวิตกกังวลหรือเป็นต้นเหตุของการขาดความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นผลทำให้บุคคลขาดวินัย ดังนั้นการลงโทษเพียงอย่างเดียว

จะไม่ช่วยให้ปัญหาทางวินัยลดน้อยลง แต่จุดสำคัญของการแก้ความผิดทางวินัยควรให้เด็กได้เรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง ซึ่ง มัสเสน (Hussen, 1996 : 513 - 514) ได้ศึกษาพบว่า การฝึกวินัยให้แก่เด็กโดยการให้ความรักจะส่งเสริมพัฒนาการของความรู้สึกรับนิชอบ พ่อแม่จะต้องควบคุมให้เด็กปฏิบัติตามระเบียบวินัยและจะต้องชี้แจงให้เหตุผลเมื่อเด็กกระทำผิด ซึ่งจะช่วยให้เด็กเข้าใจและรับฟัง นอกจากนี้ มัสเสน ได้เสนอแนะว่าการฝึกวินัยโดยการให้ความรักควรจะใช้จนกว่าเด็กจะเลิกทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เพราะเป็นการกระตุ้นให้เด็กยอมรับทั้งกายและใจว่าการกระทำของเขาไม่เหมาะสม ในทางตรงกันข้ามถ้าเด็กไม่ได้รับความรักแต่ถูกควบคุมอย่างเดียวยังจะทำให้เกิดความวิตกกังวล จะเห็นได้ว่า การอธิบายให้เหตุผลจะช่วยให้เด็กสามารถนำเหตุผลไปประ เหมินการกระทำของเขา

ทั้งนี้ความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการลงโทษนักเรียน พอที่จะสรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่มุ่งหวังที่จะให้ครูลงโทษผู้ที่กระทำผิดโดยใช้โทษสถานเบา ก่อน และควรอธิบายให้เหตุผลเพื่อให้เด็กทราบว่าอะไรผิดอะไรถูก การไล่ออกเป็นวิธีการสุดท้ายที่ครูใช้ในการแก้ปัญหาทางวินัย

กรุณา กิจชัยัน (กรุณา กิจชัยัน, 2517 : 84) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยแห่งตน ความเชื่ออ่านาจากภายใน-ภายนอก และคุณธรรมแห่งพลเมืองในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2516 ในโรงเรียนภาคการศึกษา 1 จำนวน 300 คน ชาย 173 คน หญิง 127 คน โดยใช้แบบสอบถามความมีวินัยแห่งตนประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 70 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงมีวินัยแห่งตนสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ศึกษาได้ผลคล้ายคลึงกับกรุณา กิจชัยัน คือ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (วารินทร์ ม่วงสุวรรณ, 2517 : 163) ได้วิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและควบคุม ความเอื้อเฟื้อและ

วินัยทางสังคม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน ป.ศ.ปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด จำนวน 450 คน พบว่าเมื่อพิจารณาในกลุ่มรวม นักเรียนหญิงมีวินัยทางสังคมมากกว่า นักเรียนชาย กาญจนนา ควรสุภา (กาญจนนา ควรสุภา, 2516 : 85) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัว ความรู้สึกกับนิคชอบและคุณธรรมแห่งพล เมืองคิ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก็พบว่า เด็กหญิงมีความรู้สึกกับนิคชอบมากกว่าเด็กชาย ซึ่งความรับผิดชอบมีส่วนทำให้บุคคลคำนึงถึงกฎเกณฑ์และปฏิบัติตามที่สังคมกำหนดให้

ในเรื่องความแตกต่างกันระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิงในค่านิยมปฏิบัติตามวินัยนั้น โจนส์ (Jones, 1954 : 781 - 832) พบว่า เด็กชายวัยรุ่นจะฝ่าฝืนระเบียบวินัยมากกว่าเด็กหญิงวัยรุ่น ทั้งนี้เพราะสังคมมีค่านิยมหวังให้หญิงและชายมีพฤติกรรมเหมือนกัน ดังนั้นการฝึกอบรมเด็กแต่ละเพศจึงแตกต่างกัน เนื่องจากการยอมรับ หรือปฏิเสธจากสังคม มีความหมายต่อหญิงมากกว่าชาย และสังคมเข้มงวดกวดขันกับความประพฤติของหญิงมากกว่าชาย แต่ในสถานการณ์อื่น ๆ เด็กชายจะมีการพูดเท็จและไม่ซื่อสัตย์มากกว่าเด็กหญิง ในระยะวัยเด็กตอนปลายและวัยรุ่น เด็กชายจะฝ่าฝืนระเบียบวินัยมากกว่าและไม่เต็มใจที่จะกระทำตามกฎข้อบังคับต่าง ๆ โดยไม่คำนึงว่ากฎนั้นจะยุติธรรมต่อเขาหรือไม่ วันเพ็ญ ชาญการ (วันเพ็ญ ชาญการ, 2515 : 89) ศึกษาได้ผลคล้ายคลึงกับโจนส์ โดยทำการศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัว (Introvert Personality) หรือแสดงตัว (Extrovert Personality) กับการยอมรับตนเอง (Self - Acceptance) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดชลบุรี ประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนวัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, ปีที่ 3 และปีที่ 5 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิง และนักเรียนวัยรุ่นหญิงมีลักษณะเก็บตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย และกอร์ริสัน (Gorrison, 1959 : 153 - 156) ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกให้นักเรียนมีวินัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2 โรงเรียน แห่งรัฐจอร์เจีย โดยศึกษาจากนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 2 โรงเรียน จำนวน 276 คน ผลการศึกษาครั้งนี้ปรากฏว่า พฤติกรรมที่เด็กหญิงกระทำผิดมากที่สุดคือ การพูดและหัวเราะ แต่สำหรับเด็กชาย

เป็นไปในทางก้าวร้าวมากกว่าเด็กหญิง คือการต่อสู้ การโยนสิ่งของ และพบว่า การลงโทษที่ใช้กันมากที่สุดคือ การกักตัวนักเรียนไว้หลังจากเลิกเรียนแล้ว การให้ทำงานพิเศษ การเปลี่ยนที่นั่ง การส่งตัวไปให้อาจารย์ใหญ่ และการลตเกรด เป็นต้น

ผลงานวิจัยดังกล่าวนี้สนับสนุนให้เห็นว่า เด็กหญิงและเด็กชายมีการแสดงออกที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลให้การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องระเบียบวินัยแตกต่างกันไปด้วย ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมมีอิทธิพลถึงบุคลิกภาพของเด็ก วัฒนธรรมไทยเด็กหญิงจะต้องเรียบร้อย สงบเสงี่ยม อ่อนหวาน อยู่กับเห่ยากับเรือน ส่วนเด็กชายมีโอกาสเข้าสังคม และเที่ยวเตร่มากกว่าเด็กหญิง มีความกล้าหาญกล้าแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ มากกว่าเด็กหญิง

มาเคท (Marquette, 1969 : 1005) ทำการวิจัยเกี่ยวกับบรรยากาศของการใช้อำนาจในโรงเรียนมัธยมและระดับการยอมรับหรือปฏิเสธระเบียบโรงเรียน โดยแยกศึกษาเป็นโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ศึกษาจากเด็กในเกรตสปีและสิบสอง ในโรงเรียนรัฐบาล 3 แห่ง โรงเรียนราษฎร์ชาย 3 แห่ง โรงเรียนราษฎร์หญิง 3 แห่ง โรงเรียนราษฎร์สหศึกษา 3 แห่ง วิเคราะห์ข้อมูลตามสังกัดโรงเรียน เพศ และระดับชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า สังกัดโรงเรียนแตกต่างกันจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเพศ และปรากฏว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงในเกรตสปีและสิบสองยอมรับในกฎระเบียบของโรงเรียน และในปี พ.ศ. 2505 เสงี่ยม อินภิรมย์ (สงี่ยม อินภิรมย์, 2505 : 35) ทำการสำรวจความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาทางพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 โรงเรียน ผลการสำรวจปรากฏว่า เมื่อพิจารณาถึงปัญหาทางพฤติกรรมของนักเรียนเฉพาะในโรงเรียน พบว่า ปัญหาที่สำคัญทางวินัยของนักเรียน ได้แก่ การพูดปด การหนีโรงเรียน ไม่สนใจเรียน การคดโกง การทะเลาะวิวาท การลักขโมย การก้าวร้าว การสูบบุหรี่ และการสำรวจครั้งนี้ยังพบว่า ปัญหาที่ควบคุมยากลำบากที่สุดในโรงเรียนรัฐบาลชาย ได้แก่ การหนีโรงเรียน การพูดปด การลักขโมย

การทะเลาะวิวาท ตามลำดับ ส่วนในโรงเรียนรัฐบาลหญิง ได้แก่ การคดโกง ไม่สนใจเรียน หนีโรงเรียน อักขโมย ตามลำดับ ส่วนในโรงเรียนราษฎร์ชาย ปัญหาที่ความทุกข์ที่สุดคือ ไม่สนใจเรียน การต่อสู้ การทะเลาะวิวาท ตามลำดับ ในโรงเรียนราษฎร์หญิง คือการพวดยก พวดยลบสาบาน หนีโรงเรียน ตามลำดับ เมื่อรวมชายหญิงแล้ว ปรากฏผลดังนี้ ปัญหาที่ความทุกข์ที่สุดในโรงเรียนรัฐบาลคือ การหนีโรงเรียน การลักขโมย พวดยก การคดโกง ไม่สนใจเรียน ตามลำดับ ส่วนในโรงเรียนราษฎร์ ได้แก่ การพวดยก การพวดยลบสาบาน การต่อสู้ ไม่สนใจเรียน สุมบุหรื ตามลำดับ

จากผลการวิจัยของมาเคห์ และเส่งยม อินภิรมย์ แสดงให้เห็นว่า ลักษณะของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและบรรยากาศของการใช้อ่านาใจในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์แตกต่างกัน ดังนั้นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสังกัดที่แตกต่างกันย่อมมีความคิดเห็นต่อระเบียบวินัยแตกต่างกันด้วย ส่วนนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระเบียบวินัยไม่แตกต่างกัน

อตุลย์ คนยัง (อตุลย์ คนยัง, 2513 : 61) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรีที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบสหศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาสายสามัญในจังหวัดพระนครและธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายควรเป็นโรงเรียนสหศึกษา แม้ว่าส่วนใหญ่มองเห็นว่า การจัดการศึกษาแบบนี้ อาจมีปัญหาด้านการปกครอง มากกว่าการแยกนักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้เรียนคนละแห่ง แต่ความเป็นจริงแล้วปรากฏว่านักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษามีความประพฤติดีกว่านักเรียนชายในโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศชาย การคบหากันส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนมาจากโรงเรียนชาย ความประพฤติ กิริยามารยาทของนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาก็ดีกว่านักเรียนในโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง การศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ สมพงษ์ ธรรมอุปการณ์ (สมพงษ์ ธรรมอุปการณ์, 2511 : 96) ซึ่งได้เปรียบเทียบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ระหว่างประเทศปากีสถานกับประเทศไทย ที่ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาควรจัดเป็นแบบสหศึกษา โดยให้เหตุผลว่า การจัดในรูปแบบสหศึกษาจะช่วยให้นักเรียนหญิงและชาย ได้เรียน ได้ทำงาน ได้รู้จัก เรียนรู้สิ่งที่มีมนุษย์จำเป็นจะต้องใช้อยู่ร่วมกัน ถ้ารู้จักนำเด็กอย่างถูกต้องทาง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเหล่านั้นจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มีปัญหา หรือมีปัญหาน้อยลง ดังนั้นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา จึงอาจมีความคิดเห็นต่อระเบียบวินัยแตกต่างกัน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

จากผลการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าที่ได้กล่าวมาแล้วได้นำมาประกอบในการตั้งสมมติฐานดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนในสังกัดโรงเรียนต่างกันมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ความเหมาะสมของระเบียบ การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน
- ✓ 2. นักเรียนที่เพศต่างกันมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ความเหมาะสมของระเบียบ การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน
3. นักเรียนที่เรียนในชนิดโรงเรียนต่างกันมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ความเหมาะสมของระเบียบ การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน
- ✓ 4. นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นเรียนต่างกันมีความเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ความเหมาะสมของระเบียบ การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีกำหนดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำกับข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เหตุที่เลือกกลุ่มตัวอย่างที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะว่า จังหวัดนี้เป็นศูนย์กลางของภาคใต้ มีจำนวนประชากรถึง 1,169,589 คน เป็นแหล่งที่มีสถานศึกษามาก และมีโรงเรียนนักศึกษาก่อความวุ่นวายเป็นประจำ

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Random Sampling โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาจำนวนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนรัฐบาล 19 โรงเรียนราษฎร์ 97 โรงเรียน

2. จับฉลากโรงเรียนที่จะศึกษาจำนวนทั้งหมด 16 โรงเรียน รัฐบาล 6 โรงเรียนราษฎร์ 10 โรงเรียน

3. สุ่มเอานักเรียนในโรงเรียนที่ต้องการศึกษาโดยวิธีจับฉลาก แยกตามอัตราส่วนแต่ละชั้น จำนวนรวม 500 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 8,000 คน จำแนกตามโรงเรียน ชั้น และเพศ ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน ชั้น และ เพศ

โรงเรียน	ม.ศ.1		ม.ศ.2		ม.ศ.3		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ	15	—	18	—	8	—	41
โรงเรียนเชียรใหญ่	8	8	9	8	8	8	49
โรงเรียนทุ่งสง	13	—	7	—	15	—	35
โรงเรียนร่อนพิบูลย์	6	7	5	8	2	6	34
โรงเรียนสตรีปากพนัง	—	16	—	15	—	17	48
โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช	—	11	—	12	—	10	33
โรงเรียนมัธยมวิจิตรศิลป์	2	5	4	4	5	5	25
โรงเรียนอามตพิทยานุสรณ์	5	4	4	4	5	5	27
โรงเรียนอนุบาลวิทยา	4	5	4	4	2	4	23
โรงเรียนสตรีจรัสพิชากร	—	9	—	9	—	10	28
โรงเรียนจรัสพิชากร	9	—	10	—	8	—	27
โรงเรียนนครวิทยา	4	5	5	4	3	5	26
โรงเรียนครุณีวิทยา	4	3	5	5	6	4	27
โรงเรียนสุวรรณศิลปวิทยา	4	3	2	4	5	5	23
โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา	5	5	5	5	3	5	28
โรงเรียนควนสัวิทยา	3	5	5	4	5	4	26
รวม	82	86	83	86	75	88	500

กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

โรงเรียนรัฐบาล	240 คน
โรงเรียนราษฎร์	260 คน

กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

โรงเรียนหญิง	109 คน
โรงเรียนชาย	103 คน
โรงเรียนสหศึกษา	288 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 การสร้างแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้
2. ศึกษาระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการและระเบียบของ

โรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดนครราชสีมา

3. กำหนดขอบเขตของหัวข้อที่จะศึกษา
4. อาศัยความรู้ ความเข้าใจ และข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 2 สร้างแบบสอบถามขึ้นในขอบเขตที่กำหนดไว้ในข้อ 3
5. นำแบบสอบถามที่สร้างไว้แล้วไปทดลองกับนักเรียนซึ่งเป็นคนละกลุ่มตัวอย่างที่จะทดลองจริง แล้วนำผลวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงคุณภาพของแบบสอบถาม และเพื่อคัดเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีความเที่ยงตรงและมีอำนาจจำแนกสูงมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 ตอน
ดังนี้คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อวัดความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ
บทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ประกอบด้วยข้อความทั้งหมด 14 ข้อ ได้กำหนด
ให้นักเรียนตอบเป็นความถี่มากน้อยตามที่ตนได้ปฏิบัติ โดยกาเครื่องหมาย X ลงในช่อง
หลังข้อความแต่ละข้อ ดังตัวอย่าง

ข้อความ	เป็น ประจำ 5	บ่อย ๆ 4	บาง ครั้ง 3	นาน ๆ ครั้ง 2	ไม่ เคยเลย 1
1. ท่านเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบระเบียบ ของโรงเรียน					
2. ท่านเคยเสนอแนะให้ทางโรงเรียนแก้ไข ระเบียบโรงเรียนให้เหมาะสม					

ความหมายของมาตราส่วน

เป็นประจำ	หมายถึง	การที่นักเรียนปฏิบัติเป็นไปตามข้อความนั้นไม่เคยขาดเลย
บ่อย ๆ	หมายถึง	การที่นักเรียนปฏิบัติเป็นไปตามข้อความนั้นเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	การที่นักเรียนปฏิบัติเป็นไปตามข้อความนั้นในบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	การที่นักเรียนปฏิบัติเป็นไปตามข้อความนั้นบ้างนาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	การที่นักเรียนไม่เคยปฏิบัติเป็นไปตามข้อความนั้นเลย

การตรวจให้คะแนน

ข้อความที่สร้างขึ้นในตอนนี้มี 2 ลักษณะคือ ข้อความที่แสดงว่านักเรียนมีบทบาท
ต่อระเบียบของโรงเรียน ข้อความเช่นนี้ให้คะแนน 5 เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 5 ให้คะแนน 4
เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 4 และให้คะแนน 3, 2, 1 เมื่อนักเรียนตอบในช่อง 3, 2, 1 ตามลำดับ
ข้อความอีกลักษณะหนึ่งแสดงว่านักเรียนไม่มีบทบาทต่อระเบียบโรงเรียน การให้คะแนนสำหรับข้อความ
เหล่านี้ ตรงกันข้ามกับข้อความชนิดแรก ให้คะแนน 1 เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 5 ให้คะแนน 2
เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 4 และให้คะแนน 3, 4, 5 เมื่อนักเรียนตอบในช่อง 3, 2, 1 ตามลำดับ
แล้วจึงรวมคะแนนในตอนนี้นักเรียนที่ได้คะแนนสูงแสดงว่ามีบทบาทต่อระเบียบโรงเรียนมาก
นักเรียนที่ได้คะแนนน้อยแสดงว่ามีบทบาทต่อระเบียบโรงเรียนน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อวัดความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสม
ของระเบียบ ซึ่งศึกษาใน 2 หัวข้อคือ

3.1 ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ประกอบด้วยข้อความทั้งหมด 16 ข้อ

3.2 ระเบียบความประพฤติของนักเรียนประกอบด้วยข้อความทั้งหมด 14 ข้อ

ในการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ตอนนี้ ให้นักเรียนพิจารณาว่านักเรียน
เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด โดยกาเครื่องหมาย X ลงในช่องหลังข้อความแต่ละข้อ
ดังตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด 5	เห็นด้วย มาก 4	เห็นด้วย 3	ไม่ค่อย เห็นด้วย 2	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1
1. นักเรียนต้องมียาชื่อของคนนอกใส่ กระเป๋า					
2. ให้นักเรียนไว้ผมยาวได้ตามที่ตัวเองเห็นว่า เหมาะสม					
3. ให้นักเรียนสูบบุหรี่ได้เมื่ออยู่นอกโรงเรียน					
4. นักเรียนควรเคร่งครัดการทำความเคารพครู ในบริเวณโรงเรียน					

ความหมายของมาตราส่วน

เห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อระเบียบนั้นว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด

เห็นด้วยมาก หมายถึง ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อระเบียบนั้นว่ามีความเหมาะสมมาก

เห็นด้วย หมายถึง ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อระเบียบนั้นว่ามีความเหมาะสม

ไม่ค่อยเห็นด้วย หมายถึง ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อระเบียบนั้นว่าไม่ค่อยจะเหมาะสม

ไม่เห็นด้วยที่สุด หมายถึง ความเห็นของนักเรียนที่มีต่อระเบียบนั้นว่าไม่มีความเหมาะสมเลย

การตรวจให้คะแนน

ข้อความที่สร้างขึ้นในหมวดนี้มีอยู่ 2 ลักษณะ คือข้อความที่เป็นไปตามระเบียบของโรงเรียน ข้อความเช่นนี้ให้คะแนน 5 เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 5 ให้คะแนน 4 เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 4 และให้คะแนน 3, 2, 1 เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 3, 2, 1 ตามลำดับ ข้อความอีกลักษณะหนึ่ง เป็นข้อความที่ขัดแย้งกับระเบียบของโรงเรียน การให้คะแนนสำหรับข้อความเหล่านี้ตรงกันข้ามกับข้อความชนิดแรก คือให้คะแนน 1 เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 5 ให้คะแนน 2 เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 4 และให้คะแนน 3, 4, 5 เมื่อนักเรียนตอบในช่อง 3, 2, 1 ตามลำดับ แล้วจึงรวมคะแนนในแต่ละตอน นักเรียนที่ได้คะแนนสูงแสดงว่ามีความเห็นสอดคล้องกับระเบียบโรงเรียนมาก ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำแสดงว่ามีความเห็นขัดแย้งกับระเบียบโรงเรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเพื่อวัดความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน
ที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน ได้กำหนดให้นักเรียนออกความเห็นว่าการลงโทษสถานใด
กับผู้ฝ่าฝืนระเบียบโรงเรียน โดยกาเครื่องหมาย X ลงในช่องหลังข้อความแต่ละข้อ ดังตัวอย่าง

ข้อความ	วากล่าว ตักเตือน 1	เขียน 2	ทำ ทัณฑ์บน 3	สั่งพัก การเรียน 4	ให้ออก 5	ตัดข้อ ออก 6
1. นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน						
2. นักเรียนเล่นการพนันใน สถานศึกษา						

ความหมายของมาตราส่วน

วากล่าวตักเตือน	หมายถึง	การลงโทษสถานเบาที่สุด
เขียน	หมายถึง	การลงโทษที่หนักกว่าการวากล่าวตักเตือน
ทำทัณฑ์บน	หมายถึง	การลงโทษที่หนักกว่าการเขียน
สั่งพักการเรียน	หมายถึง	การลงโทษที่หนักกว่าการทำทัณฑ์บน
ให้ออก	หมายถึง	การลงโทษที่หนักกว่าการสั่งพักการเรียน
ตัดข้อออก	หมายถึง	การลงโทษสถานหนักที่สุด

การตรวจให้คะแนน

ข้อความที่สร้างขึ้นในตอนนี้เป็นลักษณะของการปฏิบัติที่ผิดระเบียบของโรงเรียน
โดยถามให้นักเรียนได้ออกความเห็นว่าเป็นแต่ละข้อความนั้นควรลงโทษเช่นไรกับผู้กระทำผิดจึงจะ
เหมาะสมที่สุด มาตราส่วนของหมวดนี้มี 6 มาตรา โดยเรียงตามลำดับน้ำหนักของการลงโทษ
จากการลงโทษสถานเบาที่สุดไปหาการลงโทษสถานหนักที่สุด ฉะนั้นถ้านักเรียนตอบในช่วงที่ 1
ให้คะแนน 1 ตอบในช่วงที่ 2 ให้คะแนน 2 และถ้าตอบในช่วง 3,4,5,6 ให้คะแนน 3,4,5,6
ตามลำดับ

สำหรับหมวดที่ 5 แปลความหมายของคะแนนตามค่าของคะแนนที่ได้ในครั้งแรก กล่าวคือ เมื่อนักเรียนตอบในข้อที่ 1 ได้คะแนน 1 หมายความว่า นักเรียนเห็นว่าการปฏิบัติภาระเบี่ยงเบนข้อความนั้นควรได้รับการลงโทษสถานเบาที่สุด ถือว่ากล่าวถึงเพื่อนเท่านั้น นักเรียนตอบในข้อ 2 ก็ได้คะแนน 2 แสดงว่า นักเรียนเห็นว่านักเรียนผู้ปฏิบัติภาระเบี่ยงเบนควรได้รับการลงโทษโดยการเขียน และถ้านักเรียนตอบในข้อ 3, 4, 5 และ 6 ได้คะแนน 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนเห็นว่าผู้ปฏิบัติภาระเบี่ยงเบนควรได้รับการลงโทษ โดยการทำทัณฑ์บน สั่งพักการเรียน ให้ออก และตัดชื่อออก ตามลำดับ แล้วเปรียบเทียบว่านักเรียนในแต่ละตัวแปรมีความเห็นในเรื่องการลงโทษเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเพื่อวัดความเห็นของนักเรียนที่มีต่อความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน ประกอบด้วยข้อความทั้งหมด 20 ข้อ ได้กำหนดให้นักเรียนออกความเห็นว่าได้เห็นนักเรียนประพฤติผิดระเบียบโรงเรียนตามข้อความนั้นบ่อยครั้งเพียงใด โดยการกาเครื่องหมาย X ลงในช่องหลังข้อความแต่ละข้อ ดังตัวอย่าง

ข้อความ	เห็นบ่อยที่สุด 5	เห็นบ่อยๆ 4	เห็นบางครั้ง 3	เห็นนานๆครั้ง 2	ไม่เคยเห็นเลย 1
1. นักเรียนมาโรงเรียนสาย					
2. นักเรียนหนีโรงเรียน					

ความหมายของมาตราส่วน

เห็นบ่อยที่สุด หมายถึง การที่นักเรียนเห็นว่าผู้ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียนตามข้อความนั้นบ่อยที่สุด

เห็นบ่อย ๆ หมายถึง การที่นักเรียนเห็นว่าผู้ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียนตามข้อความนั้นบ่อย ๆ

เห็นบางครั้ง หมายถึง การที่นักเรียนเห็นว่าผู้ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน
ตามข้อความนั้นบ้างในบางครั้ง

เห็นนาน ๆ ครั้ง หมายถึง การที่นักเรียนเห็นว่าผู้ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน
ตามข้อความนั้นบ้างนาน ๆ ครั้ง

ไม่เคยเห็นเลย หมายถึง การที่นักเรียนเห็นว่าไม่เคยมีผู้ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน
ตามข้อความนั้นเลย

การตรวจให้คะแนน

ข้อความที่สร้างขึ้นในตอนนี้เป็นลักษณะของการปฏิบัติที่ผิดระเบียบ โดยถามให้นักเรียน
ออกความเห็นว่าเป็นแต่ละข้อความนั้น ได้เห็นนักเรียนประพฤติบ่อยครั้งเพียงใด มาตราส่วน
ในตอนนี้มี 5 มาตรา เรียงจากเห็นบ่อยที่สุดไปจนถึงไม่เคยเห็นเลย ซึ่งจะให้คะแนน 5
เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 5 ให้คะแนน 4 เมื่อนักเรียนตอบในช่องที่ 4 และให้คะแนน 3, 2, 1
เมื่อนักเรียนตอบในช่อง 3, 2, 1 ตามลำดับ แล้วจึงเปรียบเทียบกันระหว่างตัวแปรต่าง ๆ
เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนในแต่ละตัวแปรจะมีความเห็นต่อความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน
เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

2.3 การวิเคราะห์แบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจำนวน 140 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนสตรีภูเก็ต โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย และโรงเรียนประศาสน์วิทยา
แล้วนำมาตรวจให้คะแนนดังกล่าว แล้ววิเคราะห์ผลตามลำดับดังนี้คือ

1. ทำการวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อหาอำนาจจำแนกของข้อทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้ t -test ทดสอบความแตกต่างของ 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร

(Mc Nemar, 1957 : 109)

$$t = \frac{M_1 - M_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ t แทน อำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

M_1, M_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

N_1, N_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง $t \geq .01$

($t = 1.68$ ขึ้นไป) ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

2. หาค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามที่คัดเลือกไว้โดยวิธีแบ่งครึ่งแบบข้อคู่ - ข้อคี่

(Split-half) โดยใช้สูตร (Garrett, 1962 : 143)

$$r_{\frac{1}{2} \text{ II}} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ $r_{\frac{1}{2} \text{ II}}$ แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับ

$\sum X, \sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนข้อคี่ ข้อคู่ ตามลำดับ

$\sum X^2, \sum Y^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนข้อคี่ ข้อคู่ ตามลำดับ

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับแล้ว นำมาขยายให้เป็นความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตร (Garrett, 1962 : 339)

$$r_{\text{II}} = \frac{2r_{\frac{1}{2} \text{ II}}}{1 + r_{\frac{1}{2} \text{ II}}}$$

เมื่อ r_{II} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 $r \frac{1}{2} \frac{I}{II}$ แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับ
 แบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .7852

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้เลือกไว้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ 1, ปีที่ 2 และปีที่ 3) ด้วยตนเอง จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 580 คน ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์มา 500 ชุด แลวนำมาตรวจให้คะแนน

4. การจัดกระทำกับข้อมูล

4.1 พิจารณาแบบสอบถามทุกฉบับว่าได้คำตอบที่สมบูรณ์หรือไม่ แล้วคัดเลือกเอาแต่ฉบับที่สมบูรณ์ไว้

4.2 แยกข้อมูลที่ได้มาตามตัวแปรของการศึกษา

4.3 หาความถี่ของคะแนนทุก ๆ ข้อในแบบสอบถามตามความมุ่งหมายของการวิจัย

4.4 คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานหรือการกระจายเฉลี่ย (Mean) ความแปรปรวน (Variance)

4.5 ทดสอบความแตกต่างของตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้ $t - test$, $F - test$

และ Studentized $q - statistic$

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กระจายเฉลี่ยของคะแนน (Mean) โดยใช้สูตร (Mc Nema, 1959 : 16)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนน

N = จำนวนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มตัวแปร

2. ความแปรปรวน (Variance) ของคะแนน โดยใช้สูตร

(Ferguson, 1966 : 67)

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนน

$\sum x^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N = จำนวนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มตัวแปร

3. ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้ Two - Tailed Test โดยใช้สูตร (Mc Nemar, 1959 : 109)

$$t = \frac{M_1 - M_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าที่จะพิจารณาใน t - distribution

M_1 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวแปรที่ 1

M_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวแปรที่ 2

s_1^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวแปรที่ 1

s_2^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวแปรที่ 2

N_1 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวแปรที่ 1

N_2 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวแปรที่ 2

4. ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ One - Way Classification Design โดยใช้สูตร (Lindquist, 1956 : 56)

Source of Variation	df	SS	MS
Treatment (A)	a-1	$SS_A = \sum_{j=1}^a T_j^2 / n_j - T^2 / n$	$MS_A = SS_A / a - 1$
Within - group (W)	N-a	$SS_W = SS_T - SS_A$	$MS_W = SS_W / N - a$
Total	N-1	$SS_T = \sum_{j=1}^a \sum X^2 - T^2 / N$	

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ $F =$ ค่าที่พิจารณาใน F - Distribution

$MS_A =$ ค่า Mean Square ระหว่างตัวแปร

$MS_W =$ ค่า Mean Square ภายใน

ดังถ้าพบว่า คะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ทำการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q - statistic แบบ Newman - Keul Method ซึ่งใช้สูตร (Winer, 1971 : 218)

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

เมื่อ $\bar{T}$ largest	แทน	คะแนนเฉลี่ยของ Treatment	ที่มากที่สุด
$\bar{T}$ smallest	แทน	คะแนนเฉลี่ยของ Treatment	ที่น้อยที่สุด
$\tilde{n}$	แทน	Harmonic Mean	ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
MS_{error}	แทน	Mean Square Error	

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สื่อความหมายตรงกันในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย	
s^2	แทน	ความแปรปรวน	
SS	แทน	Sum Square	
MS	แทน	Mean Square	
df	แทน	Degree of freedom	
F	แทน	ค่าที่พิจารณาใน	F - distribution
t	แทน	ค่าที่พิจารณาใน	t - distribution
$\bar{h}$	แทน	Harmonic Mean	
q	แทน	Studentized q - statistic	
บทบาท	แทน	ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่ต่อระเบียบโรงเรียน	
ระเบียบการแต่งกาย	แทน	ความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน	
ระเบียบความประพฤติ	แทน	ความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน	
การลงโทษ	แทน	ความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน	
ความบกพร่องทางวินัย	แทน	ความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ พร้อมทั้งการแปลความหมายแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 การทดสอบความแตกต่างของความเห็นของนักเรียนระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

- สังกัดโรงเรียน
- เพศ
- ชนิดโรงเรียน
- ระดับชั้นเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความเห็นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตอนที่ 1 การทดสอบความแตกต่างของความเห็นของนักเรียนระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

ตาราง 2 คำนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

ตัวแปร	โรงเรียนรัฐบาล		โรงเรียนราษฎร์		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
บทบาท	45.2542	52.1904	39.9115	187.6794	5.5131**
ระเบียบการแต่งกาย	38.4619	1097.5773	48.0500	820.8894	3.4486**
ระเบียบความประพฤติ	51.8958	383.2401	36.7385	720.0935	7.2540**
การลงโทษ	25.7792	414.6247	20.5923	345.3853	2.9672**
ความบกพร่องทางวินัย	96.0000	241.0000	32.0615	2294.2742	20.3951**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

df = 498

ผลจากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ($t = 5.5131$ $p < .01$) ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ($t = 3.4486$ $p < .01$) ระเบียบความประพฤติของนักเรียน ($t = 7.2540$ $p < .01$) การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน ($t = 2.9672$ $p < .01$) และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน ($t = 20.3951$ $p < .01$)

ตาราง 3 มัณยัสำคัญของความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ตัวแปร	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
บทบาท	44.5208	50.7443	42.5692	187.0029	2.0232*
ระเบียบการแต่งกาย	61.7208	115.9761	68.8231	56.0767	8.4956**
ระเบียบความประพฤติ	54.6208	94.7468	60.4672	42.3972	7.8276**
การลงโทษ	38.2500	105.6276	36.7808	211.0985	0.7323
ความบกพร่องทางวินัย	51.9878	206.9345	45.2530	297.4199	4.7552**

* มัณยัสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มัณยัสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

df = 498

ผลจากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ($t = 2.0232$ $p < .05$) ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ($t = 8.4956$ $p < .01$) ระเบียบความประพฤติของนักเรียน ($t = 7.8276$ $p < .01$) และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน ($t = 4.7552$ $p < .01$)

ตาราง 4 ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น
ของนักเรียน เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน
จำแนกตามชนิดโรงเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment	2	107283.0498	53641.5249	325.7257**
Within - group	497	81847.5022	164.6831	
Total	499	189130.5520		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง โรงเรียนชาย
และโรงเรียนสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียนแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 325.7257$ $p < .01$)

เมื่อได้นำความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน
จำแนกตามชนิดโรงเรียน มาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - statistic
ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ
บทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน

ชนิดโรงเรียน		โรงเรียนหญิง	โรงเรียนชาย	โรงเรียนสหศึกษา
	$\bar{X}$	10.8257	30.2913	44.3819
โรงเรียนหญิง	10.8257	-	19.4656 ^{**}	33.5562 ^{**}
โรงเรียนชาย	30.2913		-	14.0906 ^{**}
โรงเรียนสหศึกษา	44.3819			-
		$r = 2$		$r = 3$
		$q_{.99}(r, 497)$		4.12
$\sqrt{MS_{error} / n}$		$q_{.99}(r, 497)$		4.5683

^{**} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิง
มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ($q = 33.5562$ $p < .01$)

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียน
ที่มีต่อระเบียบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 19.4656$ $p < .01$)

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายมีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของ
นักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 14.0906$
 $p < .01$)

ตาราง 6 ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น
ของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน จำแนกตาม
ชนิดโรงเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment	2	402194.0748	480287.7664	263.2573**
Within - group	497	906729.4672	1824.4044	
Total	499	1308923.5420		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง โรงเรียนชาย
และโรงเรียนสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 263.2573$ $p < .01$)

เมื่อได้นำความเห็นของนักเรียนในเรื่องระเบียบการแต่งกายของนักเรียน จำแนกตาม
ชนิดโรงเรียน มาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - statistic
ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับ
ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน

ชนิดโรงเรียน		โรงเรียนหญิง	โรงเรียนชาย	โรงเรียนสหศึกษา
	$\bar{x}$	37.1784	43.1632	70.7615
โรงเรียนหญิง	37.1784	-	5.9848**	33.5831**
โรงเรียนชาย	43.1632		-	27.5983**
โรงเรียนสหศึกษา	70.7615			-
		$r = 2$		$r = 3$
$q_{.99}(r, 497)$		3.64		4.12
$\sqrt{MS_{error} / n}$		5.1033		5.7762

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิง
มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
($q = 33.5831$ $p < .01$)

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกาย
ของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 5.9848$ $p < .01$)

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายมีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกาย
ของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 27.5983$ $p < .01$)

ตาราง 8 ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น
ของนักเรียน เกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน จำแนกตาม
ชนิดโรงเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment	2	62980.8625	311584.1272	529.9163 **
Within - group	497	292229.7455	587.9874	
Total	499	355210.6080		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง โรงเรียนชายและ
โรงเรียนสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ($F = 529.9163$ $p < .01$)

เมื่อไ้้นำความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน จำแนกตาม
ชนิดโรงเรียน มาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - statistic
ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับ
ระเบียบความประพฤติของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน

ชนิดโรงเรียน		โรงเรียนหญิง	โรงเรียนชาย	โรงเรียนสหศึกษา
	$\bar{x}$	20.5046	31.0729	53.9029
โรงเรียนหญิง	20.5046	-	10.5683**	33.3983**
โรงเรียนชาย	31.0729		-	22.8300**
โรงเรียนสหศึกษา	53.9029			-
		$r = 2$		$r = 3$
$q_{.99} (r, 497)$		3.64		7.2403
$\sqrt{MS_{error}} / \sqrt{n}$		$q_{.99} (r, 497)$		8.1951
		4.12		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 33.3983$, $p < .01$)

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 10.5683$ $p < .01$)

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายมีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 22.8300$ $p < .01$)

ตาราง 10 ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น
ของนักเรียนเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน
จำแนกตามชนิดโรงเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment	2	13047.1641	6523.5821	29.1884**
Within - group	497	111079.1239	223.4992 ^o	
Total	499	124126.2880		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง โรงเรียนชาย
และโรงเรียนสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 29.1884$ $p < .01$)

เมื่อได้นำความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน
จำแนกตามชนิดโรงเรียน มาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - statistic
ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน

ชนิดโรงเรียน		โรงเรียนหญิง	โรงเรียนชาย	โรงเรียนสหศึกษา
	$\bar{X}$	23.3945	34.2257	35.8624
โรงเรียนหญิง	23.3945	-	33.6612**	12.4977**
โรงเรียนชาย	34.2257		-	1.6367
โรงเรียนสหศึกษา	35.8624			-
		$r = 2$		$r = 3$
		q.99 (r,497)		3.93
		q.99 (r,497)		4.49
$\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		1.8341		2.0955

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 12.4977$ $p < .01$)

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 33.6612$ $p < .01$)

ตาราง 12 ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น
ของนักเรียน เกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน จำแนกตาม
ชนิดโรงเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment	2	298866.3466	376166.7650	1209.2749 **
Within - group	497	154600.8374	311.0681	
Total	499	453467.1840		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง โรงเรียนชาย
และโรงเรียนสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1209.2749$ $P < .01$)

เมื่อได้นำความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน จำแนกตาม
ชนิดโรงเรียน มาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - statistic ปรากฏดัง
ตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน

ชนิดโรงเรียน		โรงเรียนหญิง	โรงเรียนชาย	โรงเรียนสหศึกษา
	$\bar{x}$	33.1651	36.3819	49.4466
โรงเรียนหญิง	33.1651	-	3.2168	16.2815**
โรงเรียนชาย	36.3819		-	13.0647**
โรงเรียนสหศึกษา	49.4466			-
		$r = 2$		$r = 3$
		$q_{.99}(r, 497)$		3.64
		$q_{.99}(r, 497)$		4.12
$\sqrt{MS_{\text{error}} / n}$				10.9375
				12.3798

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 13 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 16.2815$ $p < .01$)

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและโรงเรียนชายมีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 13.0647$ $p < .01$)

ตาราง 14 ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น
 ของนักเรียน เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน
 จำแนกตามระดับชั้นเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment	2	104226.6503	106602.4492	275.2538**
Within -- group	497	192482.1017	387.2879	
Total	499	296708.7520		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 14 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3
 มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติ ($F = 275.2538$ $p < .01$)

เมื่อไ้้นำความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน
 จำแนกตามระดับชั้นเรียน มาเปรียบเทียบที่คู่ท้าย Studentized q - statistic
 ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับ
บทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	มัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2			
	$\bar{X}$	17.6994	20.5238	23.2781
มัธยมศึกษาปีที่ 3	17.6994	-	2.8244	5.5787**
มัธยมศึกษาปีที่ 1	20.5238		-	2.7543
มัธยมศึกษาปีที่ 2	23.2781			-
			r = 2	r = 3
q.99 (r,497)			3.64	4.12
$\sqrt{MS_{error} / n}$ • q.99 (r,497)			4.6778	5.2946

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 15 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 3
มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
($q = 5.5787$ $p < .01$)

ตาราง 16 ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น
ของนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน จำแนกตาม
ระดับชั้นเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment	2	442682.5163	221341.2081	312.8966**
Within - group	497	351574.8201	707.3940	
Total	499	794257.3364		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3
มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
($F = 312.8966$ $p < .01$)

เมื่อได้นำความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน จำแนกตาม
ระดับชั้นเรียน มาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - statistic ปรากฏผล
ดังตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับ
ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	มัธยมศึกษาปีที่2 มัธยมศึกษาปีที่3 มัธยมศึกษาปีที่1			
	$\bar{X}$	23.7101	31.6810	35.1012
มัธยมศึกษาปีที่ 2	23.7101	-	7.9709**	9.3911**
มัธยมศึกษาปีที่ 3	31.6810		-	5.7911**
มัธยมศึกษาปีที่ 1	35.1012			-
			r = 2	r = 3
			q.99 (r,497)	4.12
			q.99 (r,497)	5.6448
$\sqrt{MS_{error} / n}$			4.9872	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 9.3911$ $p < .01$)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 2 มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 7.9709$ $p < .01$)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 3 มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 5.7911$ $p < .01$)

ตาราง 18 ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น
ของนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน จำแนกตาม
ระดับชั้นเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment	2	106061.1133	53030.5061	25.5343**
Within - group	497	1032186.2147	2076.8334	
Total	499	1138247.3280		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 18 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 25.5343$ $p < .01$)

เมื่อได้นำความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน มาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - statistic ปรากฏผลดังตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับ
ระเบียบความประพฤติของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	มัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2		
	$\bar{X}$	26.0920	45.1429 62.1716
มัธยมศึกษาปีที่ 3	26.0920	-	19.0509** 36.0796**
มัธยมศึกษาปีที่ 1	45.1429		- 17.0287**
มัธยมศึกษาปีที่ 2	62.1716		
		r = 2	r = 3
		q.99 (r,497)	3.93 4.49
$\sqrt{MS_{\text{error}} / n}$		q.99 (r,497)	1.5382 1.7574

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการตาราง 19 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 3 มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 36.0796$ $p < .01$)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 3 มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 19.0509$ $p < .01$)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 1 มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 17.0287$ $p < .01$)

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น
ของนักเรียน เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน
จำแนกตามระดับชั้นเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment	2	11175.9102	5587.9551	253.9564**
Within - group	497	109353.7760	22.0036	
Total	499	120529.6880		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 20 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3
มีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ($F = 253.9564$ $p < .01$)

- เมื่อได้นำความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบ
จาแนกตามระดับชั้นเรียน มาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - statistic
ปรากฏผลดังตาราง 21

ตาราง 21 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน		มัธยมศึกษาปีที่ 2	มัธยมศึกษาปีที่ 3	มัธยมศึกษาปีที่ 1
	$\bar{x}$	13.5444	15.6012	19.0595
มัธยมศึกษาปีที่ 2	13.5444	-	2.0568	5.5151**
มัธยมศึกษาปีที่ 3	15.6012		-	3.4583
มัธยมศึกษาปีที่ 1	19.0595			-
		$r = 2$		$r = 3$
$q_{.99} (r, 497)$		3.64		4.12
$\sqrt{MS_{\text{error}} / n}$		4.4929		5.0853
$q_{.99} (r, 497)$				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 21 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 5.5151$ $p < .01$)

ตาราง 22 ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเห็น
ของนักเรียนเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน จำแนกตาม
ระดับชั้นเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Treatment	2	28385.7178	281417.1683	567.6665**
Within - group	497	246384.6633	495.7438	
Total	499	274760.3820		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 22 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3
มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
($F = 567.6665$ $p < .01$)

เมื่อได้นำความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน จำแนกตาม
ระดับชั้นเรียน มาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - statistic ปรากฏผลทั้ง
ตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน		มัธยมศึกษาปีที่ 2	มัธยมศึกษาปีที่ 3	มัธยมศึกษาปีที่ 1
	$\bar{X}$	23.0769	33.7485	41.3631
มัธยมศึกษาปีที่ 2	23.0769	-	10.6716**	18.2962**
มัธยมศึกษาปีที่ 3	33.7485		-	7.6146**
มัธยมศึกษาปีที่ 1	41.3631			-
		r = 2		r = 3
q.99 (r,497)		3.64		4.12
$\sqrt{\frac{MS_{error}}{n}} \cdot q.99 (r,497)$		6.7176		7.6035

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากตาราง 23 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

($q = 18.2962$ $p < .01$)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 2 มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 10.6716$ $p < .01$)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 3 มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = 7.6146$ $p < .01$)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความเห็นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ข้อความที่สร้างขึ้นมี 2 ลักษณะคือ ข้อความทางบวกจะแปลความหมายตามน้ำหนักของคะแนนที่กำหนดให้ สำหรับข้อความทางลบเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์การให้คะแนน และเพื่อความสะดวกในการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงใส่น้ำหนักคะแนนที่ได้ให้ตรงกันข้ามกับข้อความทางบวก

2.1 บทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน

ความหมายของน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย .50 - 1.49

หมายความว่า การที่นักเรียนไม่เคยปฏิบัติตามข้อความนั้นเลย

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49

หมายความว่า การที่นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นนาน ๆ ครั้ง

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49

หมายความว่า การที่นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นบางครั้ง

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49

หมายความว่า การที่นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นบ่อย ๆ

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.49

หมายความว่า การที่นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นเป็นประจำ

ตาราง 24 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน
โดยเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	$\bar{X}$	ระดับความเห็น
1	ท่านรู้และเข้าใจระเบียบโรงเรียน	4.4240	บ่อยๆครั้ง
* 2	ท่านไม่สนใจว่าระเบียบโรงเรียนมีอะไรบ้าง	4.3780	
* 3	ท่านประหลาดใจระเบียบโรงเรียนเพราะไม่ทราบระเบียบนั้น ๆ	4.3360	
* 4	ท่านรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อต้องเข้าฟังการชี้แจงระเบียบโรงเรียน	4.1120	
5	ท่านเคยชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจระเบียบโรงเรียน	3.5080	
6	มีการตกลงทำความเข้าใจร่วมกันกับนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบโรงเรียน	3.3100	บางครั้ง
* 7	ท่านเห็นว่าโรงเรียนเป็นผู้กำหนดระเบียบโรงเรียนฝ่ายเดียว	3.2320	
8	ท่านเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบเกี่ยวกับระเบียบโรงเรียน	3.1840	
9	ท่านมีตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมประชุมกับทางโรงเรียนในการกำหนดระเบียบโรงเรียน	2.9080	
10	ท่านมีโอกาสชี้แจงเหตุผลเมื่อกระทำผิด	2.6720	
11	ทางโรงเรียนเปิดโอกาสให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบโรงเรียน	2.5840	นานๆครั้ง
12	มีการชี้แจงให้ท่านทราบระเบียบโรงเรียนโดยจัดเป็นเอกสาร	2.2480	
13	ท่านเคยแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์ระเบียบโรงเรียน	1.9140	
14	ท่านเคยเสนอแนะให้ทางโรงเรียนแก้ไขระเบียบโรงเรียนให้เหมาะสม	1.7560	

* เป็นข้อความทางลบ

ผลจากการทาบ 24 แสดงว่าเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่าตนได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้บ่อยครั้ง คือรู้และเข้าใจระเบียบโรงเรียน สนใจว่าระเบียบโรงเรียนมีอะไรบ้าง ทราบระเบียบนั้น ๆ แต่ก็ยังประหลาดใจ เป็นต้น ส่วนเรื่องที่ได้ปฏิบัติเป็นบางครั้ง ได้แก่ มีการตกลงหาความเข้าใจร่วมกันกับนักเรียนเกี่ยวกับ ระเบียบโรงเรียน มีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบโรงเรียน เข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบระเบียบ โรงเรียน เป็นต้น และยังพบว่าสิ่งที่นักเรียนได้ปฏิบัติกันมา ๆ ครั้ง ได้แก่ รับทราบระเบียบ โรงเรียนโดยจัดเป็นเอกสาร แสดงความคิดเห็นวิจารณ์ระเบียบของโรงเรียนและเสนอแนะให้ ทางโรงเรียนแก้ไขระเบียบให้เหมาะสม

2.2 ความเหมาะสมของระเบียบการแต่งกายของนักเรียน

ความหมายของน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย .50 - 1.49

หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าระเบียบนั้นไม่มีความเหมาะสมมากที่สุด

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49

หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าระเบียบนั้นไม่ค่อยจะเหมาะสม

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49

หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าระเบียบนั้นเหมาะสม

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49

หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าระเบียบนั้นเหมาะสมมาก

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.49

หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าระเบียบนั้นเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 25 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระเบียบการแต่งกายของนักเรียน โดยเรียงลำดับ
จากคะแนนเฉลี่ยสูงสุกลงไปหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	$\bar{X}$	ระดับความเห็น
* 1	นักเรียนใช้เครื่องสำอางและสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวยได้	4.480	เหมาะสมมาก
2	กำหนดแบบและสีเสื้อของนักเรียน	4.3900	
* 3	นักเรียนหญิงนุ่งกระโปรงสั้นหรือยาวก็ได้แล้วแต่ความต้องการ	4.2940	
4	นักเรียนชายสวมกางเกงขากว้างตามขนาดที่โรงเรียนกำหนดให้	4.2560	
* 5	นักเรียนชายสวมถุงเท้าสีอื่น ๆ นอกจากสีน้ำตาลและสีกาบิมาโรงเรียนได้	4.2460	
* 6	ให้นักเรียนไว้เล็บยาวได้	4.2000	
7	นักเรียนต้องมีป้ายชื่อของตนบนหน้าอกเสื้อค่านขาว	4.1960	
8	นักเรียนสวมเสื้อสีขาวมาโรงเรียน	4.0300	
9	ทางโรงเรียนควรกำหนดความยาวและทรงผมของนักเรียนชาย	4.0160	
10	ทางโรงเรียนควรเคร่งครัดในเรื่องการแต่งกายของนักเรียน	3.9900	
11	กำหนดรูปทรงและสีรองเท้าของนักเรียนหญิง	3.9620	
12	ห้ามนักเรียนใส่เครื่องประดับทุกชนิดมาโรงเรียน นอกจากนาฬิกาข้อมือเท่านั้น	3.9500	
*13	นักเรียนชายไว้ผมยาวตามที่ตัวเองเห็นว่าเหมาะสม	3.8340	
*14	ให้นักเรียนตกแต่งผมมาโรงเรียนได้	3.6380	
15	ห้ามนักเรียนสวมเสื้อที่รัดรูปจนเกินไป	3.4000	เหมาะสม
16	นักเรียนชายสวมกางเกงขาสั้นสีกากิ	2.0320	ไม่ค่อยเหมาะสม

* เป็นข้อความทางลบ

ผลจากการาง 25 แสดงว่านักเรียนเห็นว่าระเบียบการแต่งกายของนักเรียน มีความเหมาะสมมากในข้อที่ห้ามใช้เครื่องสำอางและสิ่งปลอม กำหนดแบบและสีเสื้อของนักเรียน กำหนดความยาวกระโปรงของนักเรียนหญิง กำหนดความกว้างขากางเกงของนักเรียนชาย เป็นต้น และระเบียบที่มีความเหมาะสมคือ ห้ามนักเรียนสวมเสื้อที่รัดรูปจนเกินไป แต่การที่ทางโรงเรียนกำหนดให้นักเรียนชายสวมกางเกงขาสั้นสีทึบนั้นเป็นระเบียบที่ไม่ค่อยเหมาะสม

2.3 ความเหมาะสมของระเบียบความประพฤติของนักเรียน

ความหมายของน้ำหนักระเบียบเฉลี่ย

น้ำหนักระเบียบเฉลี่ย .50 - 1.49

หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าระเบียบนั้นไม่มีความเหมาะสมมากที่สุด

น้ำหนักระเบียบเฉลี่ย 1.50 - 2.49

หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าระเบียบนั้นไม่ค่อยจะเหมาะสม

น้ำหนักระเบียบเฉลี่ย 2.50 - 3.49

หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าระเบียบนั้นเหมาะสม

น้ำหนักระเบียบเฉลี่ย 3.50 - 4.49

หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าระเบียบนั้นเหมาะสมมาก

น้ำหนักระเบียบเฉลี่ย 4.50 - 5.49

หมายความว่า นักเรียนมีความเห็นว่าระเบียบนั้นเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 26 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความประพฤติของนักเรียน โดยเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุกลงหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	$\bar{X}$	ระดับความเห็น
* 1	ให้นักเรียนเข้าไปในสถานค้าประเวณี (ช่องโสมณี)	4.5199	เหมาะสมมากที่สุด
* 2	เล่นการพนันในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์เพื่อเป็นการพักผ่อน	4.4320	เหมาะสมมาก
* 3	ให้นักเรียนเที่ยวเตร่โดยที่ไม่ได้ไปกับผู้ปกครองหลังเที่ยงคืน	4.3540	
* 4	ให้นักเรียนปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกง (ชุดนักเรียน) เมื่อออกจากบริเวณโรงเรียน	4.3800	
* 5	ให้นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียนได้เพื่อสำหรับป้องกันตัว	4.2600	
6	ห้ามส่งเสียงดังและก่อความรำคาญให้กับผู้อื่น	4.2460	
7	นักเรียนควรเคร่งครัดการทำความเคารพครูในบริเวณโรงเรียน	4.2320	
8	นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น	4.0760	
* 9	ให้นักเรียนสูบบุหรี่ได้เมื่ออยู่นอกโรงเรียน	4.0380	
10	ห้ามนักเรียนแสดงกิริยาราวจาหยาบคาย เช่น พุกมิ่ง ภู เป็นต้น	3.9360	
11	ห้ามนักเรียนเสพยาเสพติด เครื่องทองของเมา ผีน กัญชา และเฮโรอีน	3.8420	
12	ห้ามนักเรียนมาโรงเรียนสาย	3.7420	
13	ห้ามนักเรียนเที่ยวเตร่ร่อนอยู่ในที่สาธารณะสถานในระหว่างเวลาเรียน	3.6998	
14	ห้ามนักเรียนประพฤติดนินทาคู่สาว	3.5460	

* เป็นข้อความทางลบ

ผลจากตาราง 26 แสดงว่า ระเบียบความประพฤติที่นักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด คือห้ามเข้าไปในสถานค้าประเวณี และระเบียบความประพฤติที่มีความเหมาะสมมาก ได้แก่ ห้ามเล่นการพนัน ห้ามเที่ยวเตร่โดยที่ไม่ได้ไปกับผู้ปกครองหลังเที่ยงคืน ห้ามปล่อยชายเสื้อ ไขว้นอกกางเกง (ชุดนักเรียน) เมื่อออกจากบริเวณโรงเรียน และห้ามพกอาวุธมาโรงเรียน เป็นต้น

2.4 การลงโทษนักเรียนที่ประพฤตินิกระเบียบโรงเรียน

ความหมายของน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย .50 - 1.49

หมายความว่า การลงโทษด้วยการว่ากล่าวตักเตือน

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49

หมายความว่า การลงโทษด้วยการเขียน

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49

หมายความว่า การลงโทษด้วยการทำทัณฑ์บน

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49

หมายความว่า การลงโทษด้วยการสั่งพักการเรียน

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.49

หมายความว่า การลงโทษด้วยการให้ออก

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 5.50 - 6.49

หมายความว่า การลงโทษด้วยการตัดชื่อออก

ตาราง 27 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน
โดยเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงสุดไปหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	$\bar{x}$	ระดับความเห็น
1	นักเรียนคบค้ากับหญิงโสเภณีและไม่ได้เป็นญาติกับหญิงนั้น	3.2340	ต่ำ
2	นักเรียนดื่มสุราในสถานศึกษา	3.2320	
3	นักเรียนทำลายทรัพย์สินของโรงเรียนและสาธารณสมบัติ	3.2300	
4	นักเรียนเข้าไปในสถานค้าประเวณี	3.1400	
5	นักเรียนประพฤติตนในท่านองชู้สาว	2.7980	
6	นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน	2.7900	
7	นักเรียนเล่นการพนัน	2.7220	
8	นักเรียนสูบบุหรี่ในสถานศึกษา	2.5740	
9	นักเรียนเที่ยวเตร่ในที่สาธารณสถานในระหว่างเวลาเรียน	2.0440	ปานกลาง
10	นักเรียนหลีกเลี่ยงการเรียนตามตารางสอน	2.0440	
11	นักเรียนเที่ยวเตร่โดยที่ไม่ได้ไปกับผู้ปกครองหลังเที่ยงคืน	1.7300	
12	นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น	1.6240	
13	นักเรียนมาโรงเรียนสายโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร	1.5380	
14	นักเรียนหญิงตัดผมหรือปล่อยผมยาวเกินต้นคอ	1.4000	ต่ำ
15	นักเรียนแสดงกิริยาพาหยาบคาย เช่น พุกมึง กู เป็นต้น	1.3840	
16	นักเรียนหญิงนุ่งกระโปรงสั้นสูงกว่าเข่าเกิน 5 เซนติเมตร	1.2340	
17	นักเรียนชายไว้ผมยาวโดยไว้ผมข้างหน้าและกลางศีรษะเกิน 5 เซนติเมตร	1.1940	
18	นักเรียนสวมสร้อยคอ (ทอง) มาโรงเรียน	1.1560	

ผลจากการาง 27 สรุปได้ว่า นักเรียนไม่เห็นด้วยกับการลงโทษโดยการสั่งพักการเรียน ให้ออก และตัดชื่อออก แต่พบว่านักเรียนมีความเห็นว่าควรลงโทษสถานหนักที่สุด โดยการทำทัณฑ์บน ในกรณีที่คบค้ากับหญิงโสเภณีและไม่ได้เป็นญาติกับหญิงนั้น คัมสุราในสถานศึกษา ทำลายทรัพย์สิน ของโรงเรียนและสาธารณสมบัติ เป็นต้น และโทษรองลงมาคือ การเขียน ในกรณีที่เที่ยวเตร่ อยู่ในที่สาธารณสถานในระหว่างเวลาเรียน หลีกเลียงการเรียนตามตารางสอน เที่ยวเตร่โดยที่ไม่ได้ไปกับผู้ปกครองหลังเที่ยงคืน เป็นต้น ส่วนการลงโทษสถานเบาที่สุดคือ ว่ากล่าวตักเตือน ควรใช้กรณีที่นักเรียนหญิงดัดจริต หรือปล่อยผมยาวเกินต้นคอ นักเรียนแสดงกิริยาวาจาหยาบคาย นักเรียนหญิงนุ่งกระโปรงสั้นสูงกว่าเข่าเกิน 5 เซนติเมตร เป็นต้น

2.5 ความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน

ความหมายของน้ำหนักระแนเจลลี่

น้ำหนักระแนเจลลี่ .50 - 1.49

หมายความว่า นักเรียนไม่มีความบกพร่องทางวินัยเลย

น้ำหนักระแนเจลลี่ 1.50 - 2.49

หมายความว่า นักเรียนมีความบกพร่องทางวินัยตามข้อความนั้นนาน ๆ ครั้ง

น้ำหนักระแนเจลลี่ 2.50 - 3.49

หมายความว่า นักเรียนมีความบกพร่องทางวินัยตามข้อความนั้นบางครั้ง

น้ำหนักระแนเจลลี่ 3.50 - 4.49

หมายความว่า นักเรียนมีความบกพร่องทางวินัยตามข้อความนั้นบ่อย ๆ

น้ำหนักระแนเจลลี่ 4.50 - 5.49

หมายความว่า นักเรียนมีความบกพร่องทางวินัยตามข้อความนั้นเป็นประจำ

ตาราง 28 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน โดยเรียงลำดับ
จากคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดไปหาคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	$\bar{X}$	ระดับความเห็น
1	นักเรียนมาโรงเรียนสาย	3.3960	น้อย ๆ
2	นักเรียนแสดงกิริยาจาหยาบคายเช่นพุดมึง กู เป็นต้น	3.7040	
3	นักเรียนส่งเสียงดังและก่อความรำคาญให้กับผู้อื่นในสถานศึกษา	3.5160	
4	นักเรียนไว้มติกระเบียบโรงเรียน	3.3540	บางครั้ง
5	นักเรียนสูบบุหรี่	3.2980	
6	นักเรียนหนีโรงเรียน	3.0960	
7	นักเรียนไม่แสดงความเคารพเมื่อพบครูนอกบริเวณโรงเรียน	2.7420	
8	นักเรียนสวมเครื่องประดับมีค่ามาเรียนหนังสือ	2.6700	
9	นักเรียนไม่เข้าเรียนตามตารางสอน	2.6240	
10	นักเรียนลักขโมย	2.6140	
11	นักเรียนไม่ปักชื่อหรือเครื่องหมายของโรงเรียนตามที่โรงเรียนกำหนดไว้	2.5700	
12	นักเรียนพูดจาก้าวร้าวครู	2.5220	
13	นักเรียนเที่ยวเตร่หลังเที่ยงคืนโดยไม่ได้ไปกับผู้ปกครอง	2.2700	นานๆครั้ง
14	นักเรียนประพฤติตนในทำนองชู้สาว	2.2520	
15	นักเรียนเล่นการพนัน	2.0720	
16	นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน	2.0340	
17	นักเรียนเสพยาสุราเครื่องทองของเมา ฝิ่น กัญชาและเฮโรอีน	1.8040	
18	นักเรียนทำลายทรัพย์สินของโรงเรียนและสาธารณสมบัติอื่น ๆ	1.7860	
19	นักเรียนยกพวกตีกัน	1.5740	
20	นักเรียนเข้าไปในสถานค้าประเวณี	1.5580	

ผลจากการาง 28 นักเรียนเห็นว่าความบกพร่องทางวินัยที่เห็นบ่อย ๆ มีตามจำกับ
 ดังนี้คือ มาโรงเรียนสาย แสดงกิริยาอาการหยาบคาย ส่งเสียงดังและก่อความรำคาญให้กับผู้อื่น
 ในสถานศึกษา และที่พบเห็นในบางครั้งได้แก่ ไร่นมฉีกระเบียบโรงเรียน สุนัขเหวี่ยง หนีโรงเรียน
 ไม่แสดงความเคารพเมื่อพบครูนอกบริเวณโรงเรียน เป็นต้น ส่วนที่ได้เห็นนาน ๆ ครั้ง ได้แก่
 เหยี่ยวเตรหลังเที่ยงคืนโดยไม่ได้ไปกับผู้ปกครอง ประพาศิตนในทำนองซู้สาว เล่นการพนัน
 และพกอาวุธมาโรงเรียน เป็นต้น

บทที่ 5

การวิจัยโดยสังเขป อภิปรายผล และข้อเสนอนะ

ความมุ่งหมาย

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบัน
ในค่าน
 ก. ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน
 ข. ระเบียบความประพฤติของนักเรียน
3. เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิด
ระเบียบโรงเรียน
4. เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้กระทำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ปีที่ 1, ปีที่ 2 และปีที่ 3)

ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2518

จำนวน 16 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 500 คน นักเรียนชาย 240 คน

นักเรียนหญิง 260 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 82 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น

5 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน มี 14 ข้อความ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของระเบียบการแต่งกายของนักเรียนและระเบียบความประพฤติของนักเรียน มี 30 ข้อความ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน มี 18 ข้อความ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน มี 20 ข้อความ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบความแตกต่างความเห็นของนักเรียนระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

- สังกัดโรงเรียน
- เพศ
- ชั้นปีโรงเรียน
- ระดับชั้นเรียน

โดยใช้ t - test, F - test และ Studentized q - Statistic

2. วิเคราะห์ความเห็นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยการหาคะแนนเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ทดสอบความแตกต่างความเห็นของนักเรียนระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

1. ผลการทดสอบความแตกต่างของความเห็นของนักเรียน จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

1.1 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.5131$)

1.2 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.4486$)

1.3 นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.2540$)

1.4 นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.9672$)

1.5 นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 20.3951$)

2. ผลการทดสอบความแตกต่างของความเห็นของนักเรียน จำแนกตามเพศ

2.1 นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.0232$)

2.2 นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 8.4956$)

2.3 นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.8276$)

2.4 นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ($t = 0.7323$)

2.5 นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.7552$)

3. ผลการทดสอบความแตกต่างของความเห็นของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน

3.1 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง ชาย และสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 325.7257$) เมื่อเปรียบเทียบทีละคู่พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายและหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและชายมีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง ชาย และสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 263.2573$) เมื่อเปรียบเทียบทีละคู่พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายและหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและชาย มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง ชาย และสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=529.9163$) เมื่อเปรียบเทียบทีละคู่ พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายและหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนในสหศึกษาและชายมีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง ชาย และสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 29.1884$) เมื่อเปรียบเทียบทีละคู่ พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชาย และหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.5 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง ชาย และสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=1209.2749$) เมื่อเปรียบเทียบทีละคู่ พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และชาย มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.5 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 567.6665$) เมื่อเปรียบเทียบทีละคู่ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 และปีที่ 2 มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 และปีที่ 3 มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

เปรียบเทียบความเห็นของนักเรียน จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ มีความเห็นเกี่ยวกับ บทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ระเบียบความประพฤติของนักเรียน การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้จากผลการวิจัยของเสงี่ยม อินภิรมย์ (เสงี่ยม อินภิรมย์, 2505 : 35) พบว่า โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์มีปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนไม่เหมือนกัน อาจจะเป็นเพราะว่า ครูที่สอนในโรงเรียนราษฎร์ไม่มีความมั่นคงในอาชีพ ส่วนใหญ่อาศัยโรงเรียนเป็นสถานที่พักพิงชั่วคราว เมื่อมีโอกาสที่ดีกว่าก็จะลาออกไป การลาออกไปบางครั้งเกือบจะเรียกได้ว่าเป็นการละทิ้งหน้าที่ (พา ไชยเดช, 2514 : 36) ครูเหล่านั้นจึงไม่มีโอกาสอบรมสั่งสอนเด็กอย่างใกล้ชิดมากเช่นในโรงเรียนรัฐบาล นอกจากนี้โรงเรียนราษฎร์จัดการศึกษาเพื่อหวังผลกำไร การดำเนินนโยบายต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับเจ้าของโรงเรียน ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิชาครูโดยตรง (สิปปนนท์ เกตุทัต, 2517 : 173) เมื่อเด็กผ่านระเบียบโรงเรียน

ถ้าครูใช้วิธีการลงโทษสถานหนัก คือไล่ออก ก็จะทำให้ทางโรงเรียนขาดรายได้ เจ้าของโรงเรียนสามารถยับยั้งการลงโทษของครูได้ แม้ว่าทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ต่างก็ถือระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการเป็นแกนกลางร่วมกัน แต่โรงเรียนราษฎร์มีสิทธิที่จะดัดแปลงระเบียบเหล่านั้นให้เหมาะสม เช่น ระเบียบการแต่งกาย โรงเรียนราษฎร์แต่ละแห่งก็สามารถกำหนดขึ้นเองได้ ต่างจากโรงเรียนรัฐบาลซึ่งจำเป็นต้องยึดถือระเบียบการแต่งกายตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดขึ้นเหมือนกันทั่วประเทศ และครูในโรงเรียนรัฐบาลก็เข้มงวดกวดขันให้เกิดปฏิบัติตามระเบียบโรงเรียนมากกว่าโรงเรียนราษฎร์ (เจดณี โชติกเสถียร, 2517 : 24) ดังนั้นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลจึงยึดมั่นและปฏิบัติตามระเบียบโรงเรียนอย่างเคร่งครัด ส่วนนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีอิสระในการเลือกปฏิบัติตามระเบียบโรงเรียนมากกว่าโรงเรียนรัฐบาล สภาพของโรงเรียนราษฎร์ที่กล่าวมานี้ อาจทำให้นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ระเบียบความประพฤติของนักเรียน การลงโทษนักเรียนที่ประพฤตินิกระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนแตกต่างกัน

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีคุณภาพที่แตกต่างกัน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ (สำราญ เพชรจอม, 2518 : 4) และนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนราษฎร์มักเป็นผู้ที่สอบเข้าโรงเรียนรัฐบาลไม่ได้ (พา ไชยเกษ, 2514 : 4) สิ่งเหล่านี้อาจเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนในโรงเรียนราษฎร์มีความรู้สึกต่ำต้อยและกอบนุญหาต่าง ๆ ขึ้น เช่น ฝ่าฝืนระเบียบวินัยของโรงเรียนและก่อการวิวาทขึ้น (สำราญ เพชรจอม, 2514 : 4) สภาพเช่นนี้อาจเป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งทำให้นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ระเบียบความประพฤติของนักเรียน การลงโทษนักเรียนที่ประพฤตินิกระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนแตกต่างกัน

เปรียบเทียบความเห็นของนักเรียน จำแนกตามเพศ

ผลการวิจัยนี้ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ระเบียบความประพฤติของนักเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเพศหญิงมีบุคลิกภาพที่แตกต่างจากเพศชาย ดังเช่นผลการวิจัยของ วันเพ็ญ อายุการ (วันเพ็ญ อายุการ, 2515 : 89) ซึ่งสอดคล้องกันกับการวิจัยของ กาญจนา ควรสุภา (กาญจนา ควรสุภา, 2516 : 85) และบาร์นี (Barney, 1967 : 56) ที่พบว่า นักเรียนหญิงจะมีลักษณะ เก็บตัวและความรับผิดชอบค่อนข้างสูง แต่มิถวิลหาเหตุผลในการตัดสินใจต่าง ๆ น้อยกว่านักเรียนชาย และสาเหตุอีกประการหนึ่ง อาจจะเป็นเนื่องจากลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงกับเด็กชายในสังคมไทยโดยทั่วไป แตกต่างกัน เด็กหญิงได้รับการเอาใจใส่ดูแลและเคร่งครัดในการประพฤติตนตามระเบียบสังคมมากกว่าเด็กชาย (Jones, 1954 : 781 - 832) จึงทำให้นักเรียนหญิงมีความสุภาพอ่อนน้อม มีความถ่อมตัว ระมัดระวังตนอยู่ในกรอบประเพณีต่างจากนักเรียนชายซึ่งมักจะฝ่าฝืนระเบียบวินัย และไม่เต็มใจที่จะกระทำตามกฎข้อบังคับต่าง ๆ โดยไม่คำนึงว่ากฎนั้นจะให้ความยุติธรรมต่อเขาหรือไม่ (วันเพ็ญ อายุการ, 2515 : 89) จากสาเหตุเหล่านี้จึงทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ระเบียบความประพฤติของนักเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนแตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤตินิกระเบียบโรงเรียนคล้ายคลึงกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ อาจจะเป็นเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกลงโทษ จึงมุ่งหวังที่จะให้ทำการลงโทษสถานเบา ก่อน (นำทรัพย์ จันทร์หอม, 2505 : 59) เพื่อให้โอกาสตนได้มีโอกาสรับปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้น และอาจจะเป็นเพราะว่าสภาพสังคมไทยถือว่าผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าเด็ก (วีรยุทธ วิเชียโรชิต, 2516 : 33 - 34) ดังนั้นครูจึงเป็นผู้กำหนดวิธีการลงโทษ

นักเรียนก็คอยยอมรับเป็นไปตามนั้นเช่นกัน ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียนคล้ายคลึงกัน

เปรียบเทียบความเห็นของนักเรียน จำแนกตามชนิดโรงเรียน

การศึกษาครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง ชาย และสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ระเบียบการแต่งกาย และระเบียบ ความประพฤติของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัย ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนแต่ละแห่งจะจัดประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมให้เด็กต่างกัน (สำราญ เพชรจอม, 2518 : 9) และโรงเรียนหญิง ชาย และสหศึกษา จะมีนโยบาย และวิธีการบริหารงานของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน เช่น ด้านการปกครอง ด้านวิชาการ เป็นต้น ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก (พิจิตร เชาวน์เจริญ และคณะ, 2515 : 25) จากสภาพความแตกต่างดังกล่าว จึงอาจมีผลทำให้นักเรียนที่เรียนในโรงเรียน ต่างชนิดกันมีความเห็นเกี่ยวกับ บทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ระเบียบการแต่งกาย และระเบียบความประพฤติของนักเรียนแตกต่างกัน ดังเช่น สมหวัง เล็กน้อย (สมหวัง เล็กน้อย, 2516 : 11) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชาย มักจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง เบิกเผย ชอบวิจารณ์ และยอมรับในสิ่งใหม่ ๆ แต่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิงมักจะถูกรอบม ให้อยู่ในกรอบประเพณี ประกอบกับครูอาจารย์ในโรงเรียนสตรีมักจะเข้มงวดกวดขัน เรื่องระเบียบวินัย ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น คอยทำตามคำสั่งของครู (วันเพ็ญ อายุกา, 2515 : 89) ส่วนนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษานั้น ทางโรงเรียนสามารถช่วยส่งเสริมด้านต่าง ๆ ได้ดีกว่า นักเรียนในโรงเรียนหญิงและชาย โดยเฉพาะด้านการปรับตัว และช่วยให้มารยาทของนักเรียนดีขึ้น (พิจิตร เชาวน์เจริญ และคณะ, 2515 : 25)

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติ ผิดระเบียบโรงเรียน แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและชาย ซึ่งเป็นไปตาม สมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียน สหศึกษากับโรงเรียนชาย ผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจาก โรงเรียนที่มีนักเรียนชายจะมีระดับการลงโทษนักเรียนรุนแรงกว่าโรงเรียนที่มีแต่นักเรียนหญิง จึงมีผลทำให้ให้นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษากับโรงเรียนชาย มีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษ ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับ ความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิงและโรงเรียนชาย แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิงและโรงเรียนชาย ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ อุดุลย์ คนยัง (อุดุลย์ คนยัง, 2513 : 61) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีความประพฤติเรียบร้อยมากกว่านักเรียนที่เรียน ในโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง และ สมพงษ์ ชรรมอุปกรณ (สมพงษ์ ชรรมอุปกรณ, 2511 : 96) ได้กล่าวว่า การจัดโรงเรียนในรูปสหศึกษาจะช่วยให้นักเรียนชายและหญิงได้เรียน ได้ทำงานร่วมกัน ซึ่งทำให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งที่มีมนุษยชาติเป็นต้องอยู่ร่วมกัน แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาได้พบเห็นผู้ผ่านระเบียบโรงเรียน แตกต่างจากนักเรียน ที่เรียนในโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิง ซึ่งอาจมีผลทำให้นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีความเห็นเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน ไม่เหมือนกันกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง

เปรียบเทียบความเห็นของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ในคำนำบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ปรากฏว่า นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 3 มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งขัดแย้งกับ สมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นที่สูงกว่าจะมีประสบการณ์ต่าง ๆ

ภายในโรงเรียนมากกว่า และมักจะมีบทบาทต่อกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมากกว่าด้วย เช่น การเป็นประธานสถานักเรียน หรือเป็นคณะกรรมการในสถานักเรียน เป็นต้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงอาจมีโอกาสดำเนินกิจกรรมและแสดงความคิดเห็นเสนอแนะเกี่ยวกับระเบียบโรงเรียนมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนั้นนักเรียนในสองระดับชั้นเรียนนี้จึงมีความเห็นแตกต่างกัน

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ระเบียบความประพฤติของนักเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพิ่งเข้ามาใหม่ จึงปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด ส่วนนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นก็มักจะเคยชินกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เด็กเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน โดยจะปฏิบัติตามในสิ่งที่กลุ่มของคณนิยมปฏิบัติกัน (อาณนั อาทาภิรม, 2516 : 63) เช่น คีอรั้น และฝ่าฝืนระเบียบซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กในวัยนี้ (ชัยนาถ นาคบุญผา, 2515 : 325) อีกสาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะว่า นักเรียนในแต่ละระดับชั้นเรียนต่างก็ได้รับประสบการณ์ทั้งจากการเรียนการสอนและการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน การพบกับสภาพต่าง ๆ ในโรงเรียนก็ไม่เหมือนกัน (สวนา พรพัฒน์กุล, 2513 : 48) และจากผลการวิจัยของ อีตัน และคณะ (Eaton and others, 1956 : 350 - 357) พบว่า นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นเรียนต่างกัน มีการฝ่าฝืนระเบียบโรงเรียนแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละระดับชั้นเรียน มีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก จากสาเหตุดังกล่าวนี้มีแนวโน้มที่จะทำให้ให้นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นเรียนต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายและระเบียบความประพฤติของนักเรียน ความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนแตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความเห็นแตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพิ่งเข้ามาเรียน จึงยังไม่คุ้นเคยกับสถานที่และสิ่งแวดล้อม ทศนคติและความคิดเห็นต่าง ๆ ก็มักจะคล้อยตามครู ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นผู้กำหนดวิธีการลงโทษนักเรียนที่ฝ่าฝืนระเบียบโรงเรียน ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้มีโอกาสอยู่ในสถานศึกษา 2 ปี มีความเคยชินกับสิ่งแวดล้อม จึงมีผลทำให้มีความคิดเป็นของตัวเอง และมีความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน คล้อยตามครูน้อยกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาเหตุนี้อาจจะทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 มีความเห็นแตกต่างกันในด้านการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. กระทรวงศึกษาธิการและโรงเรียนควรให้นักเรียนชายและหญิง ที่เรียนในระดับชั้นเรียน ชั้นกโรงเรียน และสังกัดโรงเรียนต่างกัน มีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบ เพราะแต่ละกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันแทบทุกหมวด ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาทางวินัยของนักเรียน
2. ทางโรงเรียนควรที่จะยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในฐานะที่จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามระเบียบ
3. ทางโรงเรียนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียนด้วย เพราะนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ควรลงโทษสถานเบาที่สุด คือการว่ากล่าวตักเตือน และค่อยเพิ่มวิธีการลงโทษที่หนักยิ่งขึ้นตามลำดับของความผิด การลงโทษสถานหนักที่สุด คือการทำทัณฑ์บน และความมุ่งหวังของนักเรียนเกี่ยวกับการลงโทษนั้น นักเรียนกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการให้ทางโรงเรียนลงโทษ โดยการสั่งพักการเรียน ให้ออก และตัดชื่อออก ดังนั้นทางโรงเรียนควรให้โอกาสนักเรียนในการปรับปรุงตัวเอง โดยใช้การให้คำปรึกษาแทนการลงโทษ

4. โรงเรียนควรขอความร่วมมือนักเรียนในการแก้ปัญหาทางวินัย คือ นอกจากนักเรียนจะไม่ประพฤติผิดระเบียบของโรงเรียนเองแล้ว ถ้าหากพบเห็นนักเรียนผู้ใดประพฤติผิดระเบียบหรือกระทำการใด ๆ อันจะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียเกียรติยศและชื่อเสียงของทางโรงเรียนแล้ว ก็ควรแจ้งให้ทางโรงเรียนทราบ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ถ้าหากจะมีการวิจัยในแนวเดียวกันนี้อีก ควรศึกษาตัวแปรแต่ละตัวแปรที่พบความแตกต่างกัน เช่น ในด้านระเบียบการแต่งกาย พบว่า นักเรียนโรงเรียนราชภัฏกับโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นแตกต่างกัน ควรศึกษาต่อไปว่าแตกต่างในข้อปลีกย่อยอะไรบ้าง
- 2 . ควรทำการวิจัยเรื่องนี้กับกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร และอาชีวศึกษาจะทำให้ได้ข้อมูลกว้างขวางยิ่งขึ้น
3. ควรสร้างแบบสอบถามชนิดอื่น ๆ ที่สามารถช่วยผู้ได้ตอบด้วยความรู้สึกที่แท้จริง โดยไม่ต้องคำนึงถึงระเบียบกฎเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จะมีความเห็นในด้านบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ระเบียบความประพฤติของนักเรียน การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน แตกต่างกันหรือไม่

บริษัท

บรรณานุกรม

กอวิธ ๒๕๖๒

๑๗๖๖๖๖๖๖

กฤษฎา กิจขันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่าง ความมีวินัยแห่งตน ความเชื่ออ่านภายใน - ภายนอกตน และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 112 หน้า.

กาญจนา ควรสุภา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว ความรู้สึกนึกชอบและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 98 หน้า.

กาญจนา หาสิตะพันธ์ "วินัยในตนเอง" ชุมนุมทางวิชาการ กรมสวนศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภา 2510, 306 หน้า.

ชัยนาถ นาคบปนา โลกของวัยรุ่นกับการศึกษา โรงพิมพ์แสงศิลป์ 2515, 328 หน้า.

ชูชีพ อ่อนโคกสูง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 104 หน้า.

ทวี ท่อแก้ว และคณะ จิตวิทยาการศึกษา โรงพิมพ์ศรีอักษร นครศรีธรรมราช 2515, 196 หน้า.

ธำรง บัวศรี หลักการศึกษา แพร่วิทยา 2506, 379 หน้า.

นวลศิริ เปาโรหิตย์และคณะ จิตวิทยาพัฒนาการ โรงพิมพ์คุรุสภา 2515, 288 หน้า.

นาฏเจลิยา สุมาวงศ์ "ลักษณะของเด็กในระดับมัธยมศึกษา" เอกสารแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับ 6 โรงพิมพ์คุรุสภา, 53 หน้า.

"นายกส่งสารถึงเด็กไทยขอให้เป็นคนที่มีวินัย" ไทยรัฐ 10 มกราคม 2519 หน้า 10, 16.

นันททรัพย์ จันทรหอม ความมุ่งหวังของนักเรียนต่อครูในการลงโทษ ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2505, 90 หน้า.

๑๗๖๖๖๖๖๖ ๑๗๖๖๖๖๖๖

- ✓ พันธ หันนาสินทร์ "การรักษาวินัยในโรงเรียน" หลักการบริหารโรงเรียน
ไทยวัฒนาพานิช 2513, 292 หน้า.
- ✓ มานะ วีรไพบูลย์ และคณะ เยาวชนเบิกใจ หน้า 3 พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานฌาปนกิจศพ
คุณแม่เขียร ชูสวัสดิ์ 3 เมษายน 2514.
- พา ไชยเดช ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์กับครูโรงเรียนราษฎร์
ปริญญาณิพนธ์ .ศบ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 190 หน้า.
- ✓ วันเพ็ญ ธาตุการ การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพ
เก็บตัว (Introvert Personality) หรือแสดงตัว (Extrovert Personality)
กับการยอมรับตนเอง (Self - Acceptance) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน
โรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดชลบุรี ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2512, 163 หน้า.
- ✓ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูรูปแบบให้ความรักและความ
ความเอื้อเฟื้อและวินัยทางสังคม ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2517, 189 หน้า.
- วิรัช วิเชียรโชติ "สังคมไม่ตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ" วารสารจิตวิทยา
สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย 2513, 59 หน้า.
- ✓ สมพงษ์ ธรรมอนุรักษ์ การเปรียบเทียบการศึกษามัธยมศึกษาระหว่างประเทศปากีสถานกับ
ประเทศไทย ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2511, 105 หน้า.
- สมหวัง เล็กน้อย ทัศนคติของครูใหญ่ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อโสตทัศนูปกรณ์
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 142 หน้า.

เขียน วิจิตร

สวนา พรพัฒน์กุล พัฒนาการทางถ้อยคำของนักเรียนในโรงเรียนของสถานเลี้ยงเด็ก
เปรียบเทียบกับนักเรียนในโรงเรียนสามัญ ระดับประถมศึกษาปีที่ 2 และประถมศึกษา
ปีที่ 3 ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2513, 104 หน้า.

สุทใจ เหล่าสุนทร ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษา เคล็ดไทย 2517, 235 หน้า

สำราญ เพชรจอม การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎร์ส่วนกลาง
ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2515, 94 หน้า.

อศุสัย คงยัง ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี
ที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบสหศึกษา ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2513, 69 หน้า.

เดโช สวนานนท์ "วินัย" ศูนย์ศึกษา 11 : 5 - 10 พฤศจิกายน 2507.

เผยแพร่การศึกษา, กอง โรงเรียนจะสนองความต้องการของเด็กวัยรุ่นได้อย่างไร
 โรงพิมพ์ศาสนา 2510, 86 หน้า.

แสงี่ยม อินภิรมย์, ร.ท. การสำรวจความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาทางพฤติกรรมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนคร
 ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2503, 58 หน้า.

Bedard, Joseph Donald, "Written Discipline in California High School"
Dissertation Abstract 25 : 3338, October - December, 1964.

Eaton, Merrill T., and others "Problems in School" The Journal of
Educational Psychology, 47 : 350 - 357, October, 1956.

- 3 Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, Mc Graw - Hill Book Company, New York, 1966, 466 pp.
- 4 Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, David Mackay Company Inc., 1962, 478 pp.
- ✓ Garrison, Karl, "A Study of Student Disciplinary Practices in Two Georgia High School" The Journal of Educational Research, 53 : 153 - 156, December, 1959.
- ✓ Jones, V., "Character Development in Children" A Objective Approach in Carmichael Manual of Child Psychology, John Wiley and Sons Inc., New York, 1954, 872 pp.
- Kamm, Robert B., "Restoration in Discipline" The Personnel and Guidance Journal, 34 : 524 - 526, May, 1955.
- ✓ Lindquist, E.F., Design and Analysis of Experiment in Psychology and Education, Houghton Mifflin, Boston, 1956, 398 pp.
- ✓ Marquette, Leslie Andrew Dorneider, "A Comparative Study of the Authority Dimension of Organizational Climate in the Secondary Schools in the State of Wisconsin as Measured by Student Perception of Discipline in the Schools" Dissertation Abstract, 27 : 1005, November - December, 1969.
- ✓ Mc Nemar, Quinn, Psychological Statistics, John Wiley and Sons, Inc., New York, 1959, 408 pp.
- Mussen, Paul H., Carmichael's Manual of Child Psychology, John Wiley and Sons, Inc., New York, 1970, 872 pp.

Sheviakov, George V. and Redl Fritz, Discipline For Today's Children and Youth, Association For Supervision and Curriculum Development, Washington D.C., 1956, 64 pp.

Williamson, Edmund Griffith "The Fusion of Discipline and Counseling"
The Personnel And Guidance Journal 34 : 74 - 79, October, 1955.

Winer, B.J., Statistical Principles in Experimental Design,
Mc Graw - Hill Book Company, New York, 1971, 907 pp.

ကာကွယ်

ภาคผนวก ก.

ตาราง 29 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	2.3777 *	2	1.8666 *
3	1.7544 *	4	1.9211 *
5	1.7777 *	6	2.9888 **
7	2.6222 **	8	1.8288 *
9	1.9266 *	10	1.8222 *
11	2.3533 *	12	2.1000 *
13	1.7888 *	14	2.0000 *

* $p < .05$

** $p < .01$

ตาราง 30 แสดงค่าอ่านจากจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับระเบียบการแต่งกายของนักเรียน

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	1.8432 *	2	1.8504 *
3	2.7706 **	4	1.7531 *
5	2.0444 *	6	1.9775 *
7	1.9555 *	8	3.6279 **
9	2.3060 *	10	1.7129 *
11	1.9262 *	12	2.7161 **
13	2.6051 **	14	1.8107 *
15	2.2336 *	16	1.8539 *

* $p < .05$

** $p < .01$

ตาราง 31 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียน

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	1.8306 *	2	1.7555 *
3	2.7655 **	4	2.1321 *
5	2.5305 **	6	1.8331 *
7	1.8351 *	8	1.7768 *
9	1.9777 *	10	1.9324 *
11	2.1524 *	12	2.5244 **
13	1.9392 *	14	1.8187 *

* $p < .05$

** $p < .01$

ตาราง 32 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	4.2961 **	2	3.6297 **
3	1.8973 *	4	2.0000 *
5	2.4167 **	6	2.7562 **
7	2.7053 **	8	2.3411 *
9	1.8333 *	10	3.4013 **
11	1.7541 *	12	3.8440 **
13	1.9643 *	14	1.8888 *
15	3.3613 **	16	2.0294 *
17	3.3036 **	18	2.6833 **

* $p < .05$

** $p < .01$

ตาราง 33 แสดงค่าอ่านจากจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามความเห็นของนักวิจัย
เกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	1.7759 *	2	1.7555 *
3	1.7609 *	4	2.0294 *
5	2.0775 *	6	3.1816 **
7	1.8527 *	8	5.1136 **
9	1.7522 *	10	1.8443 *
11	1.9140 *	12	2.6465 **
13	1.8033 *	14	1.7998 *
15	1.8431 *	16	2.2492 *
17	1.7621 *	18	1.9167 *
19	1.8147 *	20	1.9207 *

* $p < .05$

** $p < .01$

ภาคผนวก ข.

รักเรียนที่รัก

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอสำรวจความคิดเห็นของท่านที่มีต่อระเบียบของโรงเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเรื่อง "การศึกษานันทาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครราชสีมา ในทัศนะของนักเรียน" ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้จะได้นำเสนอ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดระเบียบของโรงเรียน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา แก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระเบียบให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนทุกท่าน ในการตอบแบบสอบถาม โดยไม่ต้องคำนึงว่าสิ่งที่ท่านตอบจะขัดแย้งกับระเบียบของโรงเรียน ที่มีใช้อยู่ในปัจจุบันหรือไม่ ขอให้ตอบในสิ่งที่ตรงกับความรู้สึก ความคิด ความข้องการที่แท้จริงของท่านเท่านั้น และไม่ต้องเขียนชื่อของท่านลงในแบบสอบถามฉบับนี้ หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี.

สุวรรณา อร่ามเมฆาพงศ์

นิสิตปริญญาโทปีที่ 2 สาขาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน มี 5 ข้อ
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อ
ระเบียบโรงเรียน มี 14 ข้อ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกาย
ของนักเรียน มี 16 ข้อ และระเบียบความประพฤติของนักเรียน
มี 14 ข้อ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนที่
ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน มี 38 ข้อ
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความบกพร่องทางวินัย
ของนักเรียน มี 20 ข้อ

ขอให้ท่านคำสั่งทุกตอนก่อนลงมือทำแบบสอบถาม

ตอนที่ 1

คำสั่ง

ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย X ลงในช่อง ☐ หรือกรอกข้อความตามความเป็นจริง

1. โรงเรียน

2. สังกัดโรงเรียน

☐ โรงเรียนรัฐบาล

☐ โรงเรียนราษฎร์

3. ชนิดโรงเรียน

☐ สหศึกษา

☐ หญิง

☐ ชาย

4. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

5. ขณะนี้กำลังเรียน

☐ ม.ศ.1

☐ ม.ศ.2

☐ ม.ศ.3

ตอนที่ 2

คำสั่ง

ขอให้ท่านเขียนเครื่องหมาย X ลงในช่องหลังข้อความแต่ละข้อตามที่ท่าน
ต้องการจะตอบ

ตัวอย่างการตอบ

ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ๆ	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย
1. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น	X				

เมื่ออ่านข้อความนี้แล้ว ก็พิจารณาตัวของท่านว่าได้ปฏิบัติตามข้อความนั้นบ่อยครั้งเพียงใด

ความหมายของมาตราส่วน

เป็นประจำ	หมายถึง	การที่ท่านปฏิบัติเป็นไปตามข้อความนั้นไม่ขาดเลย
บ่อย ๆ	หมายถึง	การที่ท่านปฏิบัติเป็นไปตามข้อความนั้นเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	การที่ท่านปฏิบัติเป็นไปตามข้อความนั้นในบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	การที่ท่านปฏิบัติเป็นไปตามข้อความนั้นบ้างนาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	การที่ท่านไม่เคยปฏิบัติเป็นไปตามข้อความนั้นเลย

ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ๆ	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย
1. มีการตกลงทำความเข้าใจร่วมกันกับ นักเรียนเกี่ยวกับระเบียบโรงเรียน					
2. มีการชี้แจงให้ทราบทราบระเบียบโรงเรียน โดยจัดเป็นเอกสาร					
3. ท่านประพจน์ติระเบียบโรงเรียนเพราะ ไม่ทราบระเบียบนั้น ๆ					
4. ท่านรู้และเข้าใจระเบียบโรงเรียน					
5. ทางโรงเรียนเปิดโอกาสให้ท่านแสดง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบ โรงเรียน					
6. ท่านมีตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมประชุมกับทาง โรงเรียนในการกำหนดระเบียบโรงเรียน					
7. ท่านเห็นว่าโรงเรียนเป็นผู้กำหนดระเบียบ โรงเรียนฝ่ายเดียว					

ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ๆ	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
8. ท่านเคยเสนอแนะให้ทางโรงเรียน แก้ไขระเบียบโรงเรียนให้เหมาะสม					
9. ท่านเคยแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์ ระเบียบโรงเรียน					
10. ท่านมีโอกาสดูแลเหตุผลเมื่อกระทำผิด					
11. ท่านเคยชี้แจงให้บุคลากรเข้าใจ ระเบียบโรงเรียน					
12. ท่านเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบ เกี่ยวกับระเบียบโรงเรียน					
13. ท่านรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อต้องเข้าทั้ง การชี้แจงระเบียบโรงเรียน					
14. ท่านไม่สนใจว่าระเบียบโรงเรียนมี อะไรบ้าง					

ตอนที่ 3

คำสั่ง ขอให้ท่านเขียนเครื่องหมาย X ลงในช่องหลังข้อความแต่ละข้อความที่ท่านต้องการจะตอบ

ตัวอย่างการตอบ

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่กดยเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ห้ามนักเรียนหญิงแสดงแฟชั่นโชว์		X			

เมื่ออ่านข้อความแล้วพิจารณาว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด

ความหมายของบาตราสาม

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	ความเห็นของข้าพเจ้าเห็นด้วย เป็นอันว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	ความเห็นของข้าพเจ้าเห็นด้วย เป็นอันว่ามีความเหมาะสมมาก
เห็นด้วย	หมายถึง	ความเห็นของข้าพเจ้าเห็นด้วย เป็นอันว่ามีความเหมาะสม
ไม่กดยเห็นด้วย	หมายถึง	ความเห็นของข้าพเจ้าเห็นด้วย เป็นอันว่าไม่กดยจะเหมาะสม
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ความเห็นของข้าพเจ้าเห็นด้วย เป็นอันว่าไม่มีความเหมาะสมเลย

3.1 ระเบียบการแต่งกาย

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. นักเรียนหญิงนุ่งกระโปรงสั้นหรือยาวก็ได้แล้วแต่ ความต้องการ เพื่อความสะดวก					
2. นักเรียนชายสวมกางเกงขาสั้นสีทึบ					
3. ควรกำหนดแบบและสีเสื้อของนักเรียน					
4. ให้สวมเสื้อสีอ่อน ๆ เช่นสีฟ้ามาโรงเรียนได้					
5. นักเรียนชายสวมกางเกงขากว้างเท่าใดก็ได้					
6. ห้ามนักเรียนสวมเสื้อที่รัดรูปจนเกินไป					
7. ทางโรงเรียนควรเคร่งครัดในเรื่องการแต่งกาย ของนักเรียน					
8. นักเรียนต้องมีป้ายชื่อของถนนหน้าอกเสื้อด้านขวา					
9. ห้ามนักเรียนใส่เครื่องประดับทุกชนิดมาโรงเรียน นอกจากนาฬิกาข้อมือเท่านั้น					
10. กำหนดรูปทรงและสีรองเท้าของนักเรียนหญิง					
11. นักเรียนชายสวมถุงเท้าสีอ่อน ๆ นอกจากสีน้ำตาล และสีทึบมาโรงเรียนได้					

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่ค่อยเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12. ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น					
13. ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ					
14. นักเรียนใช้เครื่องมือและสิ่งปดอมเพื่อการเรียน					
15. ทางโรงเรียนควรกำหนดความยาวและทรงของนักเรียนชาย					
16. นักเรียนชายได้พัฒนาโดยที่ตัวเองเห็นว่าเหมาะสม					

3.2. ระเบียบความประพฤติ

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไม่ค่อยเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ห้ามเที่ยวเตร่อยู่ในสถานศึกษาในระหว่างเวลาเรียน					
2. ห้ามส่งเสียงดังและก่อความรำคาญให้กับผู้อื่น					
3. เล่นการพนันในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ให้เป็นการพักผ่อน					

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย	ไปก้อยเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ให้นักเรียนเที่ยวเตร่โดยที่ไม่ได้ไปกับผู้ปกครองหลังเที่ยงคืน					
5. ให้นักเรียนชุมนุมหรือไปอยู่นอกโรงเรียน					
6. นักเรียนควรเคร่งครัดเรื่องการทำความสะอาดภายในบริเวณโรงเรียน					
7. ให้นักเรียนเข้าไปในสถานค้าประเวณี (ของโสเภณี) ได้เพื่อให้โอกาสแก่นักเรียนได้บอกรับความรู้สึทางเพศ					
8. ห้ามนักเรียนประพฤติตนในบ้านของผู้อื่น					
9. ให้นักเรียนพกอาวุธเข้าโรงเรียนได้เพื่อไว้สำหรับป้องกันตัว					
10. ห้ามนักเรียนสวมใส่เครื่องทองของเงิน ผ้าไหม และเสื้อผ้าอื่น					
11. ให้นักเรียนปล่อยขายเนื้อไวนอกทางแดงได้ (จุดนักเรียน) เพื่อออกจากบริเวณโรงเรียน					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย	ไม่ค่อย เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12. นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียน จัดขึ้นทุกครั้ง					
13. ห้ามนักเรียนแสดงกิริยาวาจาหยาบคาย เช่นพูด ร้อง ญ๊ เป๊ เป็นต้น					
14. ห้ามนักเรียนมาโรงเรียนสายโดยไม่มีเหตุผล อันสมควร					

คำสั่ง ขอให้ท่านเขียนเครื่องหมาย X ลงในช่อง หลังข้อความแต่ละข้อตามที่ท่าน
ต้องการจะตอบ

ตัวอย่าง การตอบ

ข้อความ	ว่ากล่าว ตักเตือน	เขียน	ทำ ทัณฑ์	สั่งพัก การเรียน	ให้ออก	คัดข้อ ออก
1. นักเรียนแต่งเสื้อดำในสถานศึกษา	X					

เมื่ออ่านข้อความนี้แล้ว ก็ให้ท่านพิจารณาว่าควรลงโทษอย่างไรกับผู้ที่ประพฤติผิดระเบียบ
โรงเรียน

ความหมายของบาตราส่วน

ว่ากล่าวตักเตือน	หมายถึง	การลงโทษสถานเบาที่สุด
เขียน	หมายถึง	การลงโทษที่หนักกว่าการว่ากล่าวตักเตือน
ทำทัณฑ์	หมายถึง	การลงโทษที่หนักกว่าการเขียน
สั่งพักการเรียน	หมายถึง	การลงโทษที่หนักกว่าการทำทัณฑ์
ให้ออก	หมายถึง	การลงโทษที่หนักกว่าการสั่งพักการเรียน
คัดข้อออก	หมายถึง	การลงโทษสถานหนักที่สุด

ข้อความ	ว่างกลาง คักเคื่อน	เฝียน	ทำ หั้นพบน	สั่งัก การ เรียน	ไ้หออก	ักหรือ ออก
1. นักเรียนหายใจยาวโดยหายใจข้างหน้า และกว้างที่ระยะเกิน 5 เซนติเมตร						
2. นักเรียนหญิงนุ่งกระโปรงสั้นสูงกว่าเข่า เกิน 5 เซนติเมตร						
3. นักเรียนหญิงตัดผมหรือปล่อยผมยาว เกิน ๓ นิ้ว						
4. นักเรียนสวมสร้อยคอ (ทอง) ขาโรง เรียน						
5. นักเรียนขาโรง เรียนสายโดยไม่ีเหตุผล อันสมควร						
6. นักเรียนแสดงกิริยาวางทาบคาย เฝ พูด มึง ญ เป็นคน						
7. นักเรียนหลีกเลี่ยงการเรียนตาม ตารางสอน						
8. นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทาง โรงเรียนจัดขึ้น						
9. นักเรียนบุปพหุในสถานศึกษา						

ข้อความ	วากลารักเตือน	เขียน	ทำ ทัณฑ์บน	สั่งพัก การเรียน	ให้ ออก	คัดชื่อ ออก
10. นักเรียนดื่มสุราในสถานศึกษา						
11. นักเรียนพกอาวุธมาโรงเรียน						
12. นักเรียนคบค้าสมาคมกับหญิงโสเภณี และไปได้เบาะเดียวกับหญิงนั้น						
13. นักเรียนเข้าไปในสถานภาพประเวณี						
14. นักเรียนประพฤติตนในทางอนาจาร						
15. นักเรียนเที่ยวเตร่โดยที่ไม่ได้ไปกับ ผู้ปกครองหลังเที่ยงคืน						
16. นักเรียนเล่นการพนัน						
17. นักเรียนเที่ยวเตร่อยู่ในที่สาธารณะสถาน ในระหว่างเวลาเรียน						
18. นักเรียนทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน และสาธารณะสมบัติ						

คำสั่ง ข้อใดที่ท่านเห็นเครื่องหมาย X ลงในช่องหลังข้อความแต่ละข้อตามที่ท่าน
 ว่างการจะตอบ

ตัวอย่างการตอบ

ข้อความ	เห็นบ่อย ที่สุด	เห็น บ่อย ๆ	เห็น บางครั้ง	เห็น นานๆครั้ง	ไม่เคย เห็นเลย
1. นักเรียนถือการทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น				X	

เมื่ออ่านข้อความแล้วพิจารณาว่าท่านมีความเห็นว่านักเรียนประพฤตินิกระเบียบ
 โรงเรียนตามข้อความนั้นบ่อยครั้งเพียงใด

ความหมายของมาตราส่วน

เห็นบ่อยที่สุด	หมายถึง	การที่ท่านเห็นว่านักเรียนได้ประพฤตินิกระเบียบ ตามข้อความนั้นบ่อยที่สุด
เห็นบ่อย ๆ	หมายถึง	การที่ท่านเห็นว่านักเรียนได้ประพฤตินิกระเบียบ ตามข้อความนั้นบ่อย ๆ
เห็นบางครั้ง	หมายถึง	การที่ท่านเห็นว่านักเรียนได้ประพฤตินิกระเบียบ ตามข้อความนั้นบางในบางครั้ง
เห็นนาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	การที่ท่านเห็นว่านักเรียนได้ประพฤตินิกระเบียบ ตามข้อความนั้นนาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเห็นเลย	หมายถึง	การที่ท่านเห็นว่านักเรียนไม่เคยประพฤตินิกระเบียบ ตามข้อความนั้นเลย

ข้อความ	เห็นบ่อยที่สุด	เห็นบ่อย ๆ	เห็นบางครั้ง	เห็นนานครั้ง	ไม่เคยเห็นเลย
1. นักเรียนหนีโรงเรียน					
2. นักเรียนมาโรงเรียนสาย					
3. นักเรียนไม่เข้าเรียนตามตารางสอน					
4. นักเรียนพูดจาขว้างขว้าง					
5. นักเรียนทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน และสาธารณสมบัติอื่น ๆ					
6. นักเรียนแสดงกิริยาจาหาขามคาย เช่น พูด มึง ญ เป็นต้น					
7. นักเรียนสูบบุหรี่					
8. นักเรียนส่งเสียงดังและก่อความรำคาญ ให้ผู้อื่นในสถานศึกษา					
9. นักเรียนเล่นยั่วรำ เครื่องทองของเมา ปืน กัญชา และเฮโรอีน					
10. นักเรียนเล่นการพนัน					

ข้อความ	เห็นบ่อยที่สุด	เห็นบ่อย ๆ	เห็นบางครั้ง	เห็นนานๆครั้ง	ไม่เคยเห็นเลย
11. นักเรียนเที่ยวเตร่หลังเที่ยงคืนโดยไม่ได้ออกไปกับครูปกครอง					
12. นักเรียนไม่แสดงความเคารพเมื่อพบครูนอกบริเวณโรงเรียน					
13. นักเรียนประพฤติตนในท่าของสุสาว					
14. นักเรียนเข้าไม่ในสถานคำประเวณี					
15. นักเรียนยกพวกตีกัน					
16. นักเรียนพกอาวุธเข้าโรงเรียน					
17. นักเรียนลักขโมย					
18. นักเรียนไว้ผมยัดกระเป๋ียบโรงเรียน					
19. นักเรียนไม่ปักชื่อหรือเครื่องหมายของโรงเรียนตามที่โรงเรียนกำหนดไว้					
20. นักเรียนสวมเครื่องประดับมีค่ามาเรียนหนังสือ					